

S
I
O
V
E
N
S
K
A

B
L
A
D
E
T

S
I
O
V
E
N
S
K
O
G
L
A
S
I
L
O

Slovensko

GLASILO

Slovenska BLADET

Pomlad/Våren 2013

ISSN 2000-2173 Št./Nr42 Letnik/Årgång 12

06/03/2013

Slovensko GLASILO / Slovenska BLADET

December 2012 Št. / Nr 42 Letnik / Årgång 12

Izdajatelj / Utgivare: Slovenska zveza na Švedskem / Slovenska riksförbundet i Sverige, PG:72 18 77-9

Finančna podpora: Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu; Članarina SZ

Slovensko GLASILO (2002) izhaja 4x letno v 560 izvodih

Naslovne fotografije / Uppslagsfoton: Zadnje slovo od predsednika Slovenske zveze na Švedskem, pokojnega Cirila Stoparja, kraj Kallinge, datum pogreba 6. 3. 2013. Fotografije na zadnji strani / Sista sida: Slovenska skupnost v Göteborgu, miklavževanje; Veleposlanik NE Bogdan Benko, Kopenhagen, govor pri pogrebni maši v Kallinge; Slovenska skupnost v Landskroni; Milena Stroligo s hčerko in sinom; Ribiči na pikniku, grillpickning, Småland. Foto: Podvinski, Bencek, Budja, Westerlund, Stražar; Maras, Kolar; Macuh, Kragelj in drugi. Izbor / Urval: A. Budja

Za vsebino objavljenih člankov so odgovorni avtorji.

VSEBINA		INNEHÅLL
Uvodna beseda	3	Inledningsord
Slovenska zveza	4	Slovenska riksförbundet
Društva	6	Föreningar
		<i>Slovenski DOM, Göteborg 6</i>
		<i>Slov. društvo Stockholm 8</i>
		<i>Simon Gregorčič, Köping 10</i>
		<i>Slovenija, Eskilstuna 11</i>
		<i>Planika, Malmö 12</i>
		<i>Orfeum, Landskrona 14</i>
		<i>France prešeren, Göteborg 19</i>
		<i>Slovenija, Olofström 20</i>
Vaša pisma	29	Era brev
Naša Cerkev	40	Vår Kyrka
Kultura	48	Kultur
Šport	57	Sport
Aktualno	59	Aktuellt
Naslovi	63	Adresser

Glavna in odgovorna urednica/izdajateljica — Huvudredaktör/ansvarig utgivare:

Avguština Budja (Gusti)

Član redakcije - Redaktionsmedlem

Jožef Ficko

Tehnični urednik/Teknisk redaktör: Zvonimir Bencek

Naslov uredništva/Redaktionsadressen: Augustina Budja

Hantverkargatan 50

261 52 LANDSKRONA,

Tel. 0418– 269 26

E-post: budja@bredband.net

Svoje prispevke pošljite na zgornji naslov do 15. maja 2013

Skicka era bidrag till Slovenska BLADET senast den 15 maj 2013, adressen ovan

8. februarja praznujemo Slovenci KULTURNI DAN, 8. marca pa DAN ŽENÁ. Francé Prešeren je v svoji pesnitvi ZDRAVICA zajel vse to.

Zdravljica

Prijatli! obrodile
so trte vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
srce razjásni in oko,
ki utopi
vse skrbi,
v potrlih prsih up budi!

Komú napred veselo
zdravljico, bratje! čmo zapét'!
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!

V sovražnike 'z oblakov
rodú naj naš'ga treši gróm;
prost, ko je bil očakov,
naprej naj bo Slovincov dom;
naj zdrobé
njih roké
si sponé, ki jih še težé!

Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo;
otrók, kar ima Slava,
vsi naj si v róke sežejo,
de oblast
in z njo čast,
ko préd, spet naša boste last!

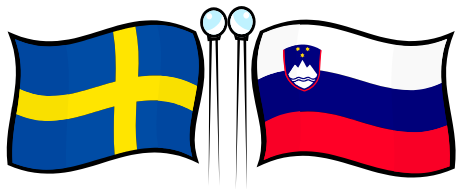
Bog živi vas Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice;
ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;
naj sinóv
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

Mladenči, zdaj se pije
zdravljica vaša, vi naš up;
ljubezni domačije
noben naj vam ne usmrti strup;
ker zdaj vas
kakor nas,
jo srčno bránit kliče čas!

Živé naj vsi naródi,
ki hrepené dočakat dan,
ko, koder sonce hodi,
prepir iz svéta bo pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!

Nazadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbratli,
ker dobro v srcu mislimo;
dókaj dni
naj živí
vsak, kar nas dobrih je ljudi!

France Prešeren

Slovenska zveza na Švedskem

Slovenska Riksförbundet i Sverige

**ČE JE ŠE TAKO VELIKA TVOJA NESREČA, POMISLI
KAKO VELIK JE ŠELE TVOJ BOG, KI TI BO POMAGAL!**

V SLOVO: Umrli je Ciril Stopar s Švedske

Ciril
Stopar
Foto ©
Matjaž
Merljak

Olofströmu ter predsednika Slovenske zveze na Švedskem. V veliko pomoč so mi bili podatki, ki sem jih prejela od g. župnika, Zvoneta Podvinskega ter iz pogovora z g. Matjažem Merljakom iz Radia Ognjišče v Vadsteni ob priložnosti zlatega jubileja SKM na Švedskem 27. maja 2012, kjer se je Ciril še zadnjič udeležil vseslovenskega romanja in srečanja rojakov v Vadsteni. Le kdo je še pred kratkim mislil, da se naš spoštovani rojak Ciril res dokončno poslavlja s tega sveta. Zato, spoštovani bralci Slovenskega GLASILA, dovolite, da v imenu nas vseh spregovorim nekaj besed iz življenja pokojnika.

Ciril Marjan Stopar se je rodil v Jelšanah, dne 5. 7. 1953, umrl je nekaj mesecev prej, kot je napolnil 60 let. Dne 19. 2. 2013 ob 20.45 je odšel k večnemu počitku na rokah svoje drage soproge Silvane na domu v Kallinge. Razen brata Jožeta, rojenega 1944, je imel še dve sestri, ena je kmalu umrla. Pokojnik je bil dober učenec že v osnovni šoli in se je rad učil. Želel si je postati učitelj, ampak na žalost zanj ni bilo štipendije, zato se je proti svoji volji izučil za avtomehanika. Julija 1975 je prišel na Švedsko na obisk k svojemu bratu Jožetu. V času tega obiska se je zagledal v Slovenko, živečo na Švedskem, doma iz Izole. Čez tri mesece se je nato vrnil k njej. Poročila sta se in Ciril je ostal v tej severnoevropski deželi, kjer zdaj živi še med 5 in 6 tisoč Slovencev prve generacije. S Silvano sta se vzela 29. 11. 1975. V zakonu sta se jima rodili dve hčerki, Helena in Irene. Kmalu po poroki je Ciril že bil aktiven v KD Slovenija v Olofströmu.

Ciril Stopar je bil na Švedskem zaposlen 15 let, preden se je zaradi svoje telesne poškodbe na delu predčasno upokojil. Bil je tudi prevajalec, a zaradi bolezni v manjšem obsegu, kot bi sicer želel. Šest let (2004-2010) je v okviru društva poučeval slovenski jezik. Bil je tudi izdajatelj lokalnega časopisa Slovenski glas v okviru KD Slovenija v Olofströmu, ki ga je kot odgovorni urednik izdajal med leti

1996 – 2012. Zaradi zahrbtnega kožnega raka, ki je Cirila tudi dokončno premagal, je moral sodelovanje v upravnih odborih šestih organizacij, kjer je bil dejaven, zadnje leto odpovedati. V pogovoru za radio Ognjišče (2012) je Ciril dejal: »Če hočeš biti demokratičen, moraš biti tam, kjer se demokracije poraja.« Močno se je zavzemal za društveno življenje rojakov in je bil aktiven od 1975 do letos, ko ga je prevladala bolezen. Skrbel je tudi za Istrsko društvo v Kallinge in bil je dejaven v mestu Olofström, kjer se je srečeval z odgovornimi na občini. S svojo zavzetostjo in ob pomoči UO KD Slovenija iz Olofströma se je tam zgodil festival, Slovenski dnevi in veliko kulturnih dogodkov, ki so jih popestrili zbori in ansambli folklornih skupin iz Slovenije. Ciril je bil tista čvrsta povezava med domovino in Švedsko, ki smo jo potrebovali. Sam pa je bil tudi ljubitelj narave, rad se je sprehajal, zato je imel tudi psa. Užival je tudi ob vožnji s svojim težkim motorjem.

Ciril Stopar je od leta 1999 predsedoval Slovenski zvezi na Švedskem, to je organizacija, ki povezuje naše rojake v tej deželi od leta 1991. Po ukinitvi slovenskega časopisa Naš glas na Švedskem, zadnja št. 170 je izšla v decembru 2001, je Ciril predložil nadaljevanje izdajanja slovenskega tiska, sicer v drugačni obliki, z drugo uredniško zasedbo in pod drugačnim imenom. Pomladi 2002 je na njegov predlog res tudi začel izhajati časopis s prvotnim imenom Informativno GLASILO, pozneje pod imenom Slovensko GLASILO. V uredniškem odboru Slovenskega GLASILA je vse do svoje prerane smrti 19. februarja letos deloval tudi on. Bil je reden dopisnik in avtor rubrike Predsednik ima besedo. Objavljal je tudi reportaže ter sodeloval z raznimi mediji na Švedskem in v Sloveniji. Zelo bomo pogrešali Cirilovo požrtvovalno delo, ki ga je posvetil predvsem Slovencem na Švedskem. Pravijo, da je vsakdo nadomestljiv, vprašam pa se, če je temu res vedno tako. Močno se bo treba potruditi, da bomo našli primerno osebo, ki bo stala in obstala na čelu Slovenske zveze. Svakinja Magda Stopar je povedala, da se ji je globoko vtisnilo v spomin, kako je Ciril s srcem delal za društvo in za Slovensko zvezo, za povezovanje ljudi. Še tedaj ko je le s težavo premikal zaradi boleznih odrevenele in razbolele roke, ki mu niso več dopuščale pisati, je prosil soprogo Silvano, da mu je pomagala urejevati potrebne reči.

Naš rojak Ciril Stopar je vsakomur rad pomagal, nikogar ni mogel zavriniti. Bil je vesele narave, rad je pel in vriskal. Rad je fotografiral in pisal, seveda pa mu je pri tem pomagala žena Silvana, ker je sam imel veliko odgovornosti in je bil povsod udeležen. Društveno glasilo Slovenski glas pa je sam urejeval kar 16 let. Zadnja številka glasila je izšla v mesecu oktobru 2012. nato je ponovno zbolel in ni mogel več nadaljevati s tem pomembnim delom za ohranjanje slovenstva v tem delu Švedske, povezovanje članov društva v Blekinge, Kalmar, Skåne-Kristianstad, Kronoberg, Jönköping, Östergötland. Rad je imel družino, nanjo je bil izredno ponosen, rad je imel svoj dom. Bilo je tudi nekaj izrednega, kako se je z ženo Silvano pogovarjal o svojem koncu in kako lepo se je pripravil na srečanje z Gospodom, saj je sprejel tudi sv. zakramente.

Spoštovani pokojnik, Ciril Stopar, Slovenci na Švedskem te bomo ohranili v svetlem spominu. Hvala ti za vse! Družini pokojnika izrekamo globoko sožalje. Ciril, počivaj v miru.

Izbor: *Augustina Budja*

Vesele babice

V ozadju te slike se lahko pohvalim, da imam v dveh omarah skoraj 320 souvenir žličk iz vseh koncev sveta.

Zimske počitnice za šolske otroke, ki bodo res lahko uživali na snegu. Zunaj je sonce in sneg se blešči, pravi čudovit dan. Zima je dolga, mraz že od konca novembra, plus stopinje le par dni. Ptčki iščejo

hrano in zato sem orehe, hišico z sončnicami in lojeve žogice obesila na brezo, da jih lahko opazujem čez kuhinjsko okno. Vse sorte ptčkov, kosom moram dati na tla, ker ta ne more jesti z mrežice, jabolk so zelo veseli, hrušk se ne dotaknejo. Nič niso boječi, kar zaven stojim in pride jest. Upam, da bo poleti lepo prepeval. Prvič pa sem opazila stopinje srne, ta gotovo ima problem najti travo ali kaj drugega užitnega. Treba je živalim pomagati, da bodo preživeli zimo in nas veselili spomladi z petjem. Samo če smo začeli hraniti, moramo to nadaljevati, ker so se navadili na hrano. Tudi kakšen kos mastnega špeha z kožo, ker maščobo potrebujejo.

Katoliška cerkev v Göteborgu je proslavljala celo leto z srečanji katolikov pri maši v Hagakyrkan in nato srečanje na dvorišču. 16. decembra sta bili dopoldan dve maši in slovenska skupina je bila zadolžena za kavo, pecivo, ponudili smo tudi krompirjevo solato, kranjske klobase in kislo zelje. Orehovo potico in različne

dobrote iz slovenske kuhinje. Izdatke smo dobili povrnjene, dobiček 2 400:-- je za povrnitev posojila ob obnovitvi cerkve in šolskih lokalov. Ob vsakih takih prireditvah je potrebnih prostovoljnih rok, ki so pripravljene pomagati in darovati svoj prosti čas. Na žalost so stalno iste osebe, težko je dobiti nove prostovoljce, najdejo vse mogoče izgovore, da ne morejo pomagati. Samo malo dobre volje je potrebno.

Kulturni dan je bil tretjo nedeljo po maši v februarju, prebrali iz Prešernove knjige, zapeli himno in nato kava in pecivo. Klepet, smeh in dobra volja, da čas kar prehitro mine in pot domov, bogati ob misli in v duši, da smo spet srečali prijatelje. V soboto 23.februarja ob 16. uri občni zbor v Göteborgsrummet. Upam, da bodo člani prišli z kakšnimi predlogi o delu društva in kaj si želijo. Načrtujemo izlet v spomladanskem času. Dragi Slovenci, zakaj ste se zaprli v svoje domove, tudi če ste več časa v Sloveniji, zakaj ne prihajate na naša srečanja, saj tukaj poskušamo ohraniti slovensko besedo, kulturo, običaje in srečanja so potrebna, da izmenjamo življenska izkušnja. Pridite, da ne bo Upravni odbor sam sedel v dvorani.

4. decembra so bile babice v Lübecku na Božičnem bazarju. Hoditi po bazarju, lepo okrašenem, tolike izbire za nakupe. Vonji po pečenih klobasah in vseh drugih dobrotah so višek takšnega izleta. Glühwein pa tako lepo pogreje. Dne 2. decembra pa je Marija Kolar povabila babice na praznovanje za rojstni dan. Dobro kosilo in slovensko vino nam je naredila, da smo veselo kramljale in preživele skupaj nekaj prijetnih ur. Hvala, babice, za darilo in nepozaben popoldan!

Naši slavljenici:

Maj Daniela Kociano, 80 let
Junij Miroslav Jularič, 75 let
Joško Hančič, 65 let
Ladislav Pavlovič, 80 let

Naše čestitke ob Vaših jubilejih!

Kje se sreča rodi?

Njen dom ni mogoč na palača
in njena zibel ni vsa iz zlata.
Ko iz čudežnega nič vznikne
življenje,
ko kot vrtnica žene v najlepši cvet,
ko iskre v očeh zmorejo spregovoriti,
Ko dlan najde toplino druge dlani,
da zmore deliti dobroto med vse
ljudi.
Tokrat sreča živi.

Za konec, ne pozabimo, da leta mladosti so minila, smo starejši in takrat pomoč naj nebi bila daleč. Dobri prijatelji si pomagajo. Naša socialna skupina ni nikogar obiskala, nismo vedeli za nikogar, ki bi bil bolan. Če veste javite, radi Vas bomo obiskali. Pomlad je na vidiku, uživajte ob lepih dnevih opazujte naravo kako se spreminja. Lep čas, če je užitek zagotovljen.

Za upravni odbor Slovenski Dom, Marija Kolar

Maškarada in krofi v Stockholmu

Pošiljam vam članek o letošnji maškaradi v skupni organizaciji Slovenskega društva v Stockholmu ter Švedsko-slovenskega prijateljskega društva. Za zamudo se opravičujem, ra rok sem izvedela šele včeraj zvečer. Upam, da nisem prepozna!

Hvala za razumevanje, Petra Lipar

Male maškare sicer niso zavzele Stockholma, so pa v nedeljo, 10. februarja, poživile prostore Mednarodne knjižnice v Stockholmu. Pregarjale so zimo, se igrale igrice in uživale ob sladkarijah.

Enajst enkratnih maškar je v spremstvu staršev in starih staršev prišlo pustovat, se zabavati in seveda tudi posladkati. Najprej sta nas v imenu organizatorjev prireditve pozdravila Ronny Colner in Viki Lindblad. Sledilo je nekaj besed o pustnih običajih, zatem pa sta dobri vili s pomočjo mačka Murija in njegovega prijatelja otroke razdelili v dve

skupini. Ti sta med seboj tekmovali v nekaj igrinah in poželi aplavz občinstva. Ena od igrin je bila tudi takšna, da smo plesali ob glasbi in ko je ta utihnila, je moral vsak poiskati svojo blazino in se uvesti. Vedno je bila ena premalo in kdor je bil prepozen, je izpadel. Našim "maškarcam" smo za izpad iz igre podarili nagrado v obliki vrečke z bomboni. S sladkarijami v roki so maškare hitro poiskale prostor za pregled in izmenjavo različnih slaščic, zato so igro z iskrico v očeh prevzeli starejši in se ob iskanju proste blazine izjemno zabavali. Tako tekmovalci kot gledalci smo se ob igrici pristrčno nasmejali. Prireditev se je zaključila z druženjem in s sladkanjem s slastnimi krofi in flancati, ki se jim je bilo nemogoče upreti.

Srečanje je potekalo v skupni organizaciji Slovenskega društva v Stockholmu ter Švedsko-slovenskega prijateljskega društva, prostor pa nam je prijazno za tokratno priložnost odstopila Mednarodna knjižnica v Stockholmu. Maškare smo s tehnično in glasbeno podporo Braneta Mohoriča zabavali Lea Nakrst, Danni Stražar, Petra Lipar in Polona Gunde, ki je poskrbela tudi za poslikavo naših obrazov pa tudi obrazov tistih gostov, ki so to želeli. Za fotografije je poskrbel gospod Anton Kisovec, krofe in flancate pa je v veliko veselje in slast vseh udeležениh napekla gospa Jožica Jaksetič, gospa Stanislava Gillgren pa je priskočila na pomoč pri okraševanju prostora in pripravi zakuske.

Srečanje prve, druge in tretje generacije je bilo zares prijetno in želimo si, da to postane naša tradicija. Srčno upamo, da se naslednje leto vidimo v še večjem številu!

Besedilo in tekst: Petra Lipar, Danni Stražar

Simon Gregorčič

*Predragi g. Marijo
Köping 9. 2 2013*

Posebna čestitka pa velja našemu slavljenču Mariju za tako visoko doseženi jubilej, naj še slavljenca služi zdravje, upanje in veselje, saj takšne so naše želje.

Zdravja obilo vama bo najlepše darilo,
Sreče in veselje so naše želje.
Z naše strani pa čestitka takole zveni.

Naj sreča zdravje vas spremlja vsepovsod,

Na poti skozi življenje pa naj bo z vami ljubi bog,

Želja vseh članov društva Simon Gregorčič, Köping

Vse najboljše in lepe čestitke vsem, ki ste praznovali ali pa še boste praznovali rojstni dan ali god, obletnico v prvem delu letošnjega leta. Tudi vam naj Bog nakloni zdravja, veselja, upanja ter na pretek lepega in mirnega življenja.

Predsednik društva Simon Gregorčič

Alojz Macuh

Januar : Družabni večeri ob sobotah

Februar: Valentinovo.(Alla hjärtas dag)

Marec: Dan Žena

April: Kres v naravi

Maj: Potovanje na Hokej na ledu Svetovno prvenstvo SLO.- SVE.

Pečenje na žaru po slovenski maši

Binkošti (romanje v Vadsteno)

Juni: Praznovanje poletnega časa (Midsommar)

Od meseca Julija in pa vse do konec septembra delo v društvu po dogovoru.

Oktober : Lahko planiramo kakšno potovanje po Švedski pokrajini
Planirano je Slovensko srečanje v Göteborgu

November : Spominjamo se naših rajnih svojcev in prijateljev.
Praznovanje očetovega dne.

December : SV. Miklavž, družabni večeri in Silvestrovanje

Vabljeni k vsem tem dejavnostim, družabnosti bodo tukaj, v društvu Simon Gregorčič, Köping. V septembru in oktobru je tudi čas nabiranja gob, tudi takrat se dobivamo in skupaj preživimo lepe in osvežujoče trenutke v gozdovih. Želim dosti veselja in uspeha pri delu.

Predsednik društva Alojz Macuh

KK SLOVENIJA

ESKILSTUNA

Za vedno je odšel Franc Preskar

Po daljši bolezni je pri 61 letih umrl Franc Preskar, podpredsednik slovenskega društva Klub Kulture Slovenija, Eskilstuna. Bil je dolgoletni aktivni član in podpredsednik našega društva, kljub bolezni se je udeležil občnega zbora Slovenske Zveze v Malmö pomladi 2013. V društvu nas je njegova smrt močno prizadela. V mislih imamo pokojnikovo družino. Ženo Marjanco, mater Marijo, očeta Viktorja, sina Mikija in vnukatern ostale sorodnike. Izražamo jim naše globoko sožalje.

Uprava K K Slovenija Eskilstuna

Občni zbor, ki je potekal 19. januarja 2013, je kot smo pričakovali, potrdil predlog Upravnega odbora, da se s 01. 01. 2015 spremeni status društva. Ob današnjih pogojih obstojata dve možnosti: prva je, da Planika deluje v fazi mirovanja, druga pa, da se popolnoma ukine. Kaj to pomeni, preberite v nadaljevanju. Ne glede, katera alternativa bo obveljala, moramo odpovedati društvene prostore. Poglejmo kako stojijo stvari. Letna najemnina za leto 2013 znaša skupaj z elektriko in vodo 40 000 kron. Do leta 2015 bo ta vsota narasla za najmanj 6 %, (2400 kron) na okroglih 42 400 kron. Na kratko rečeno: če hočemo obdržati prostore, bomo za leto 2015 rabili okroglih 45 000 kron.

Upravni odbor Skd Planika, ob koncu leta 2012. Z leve: Zlata Silič – namestnik, Angela Stanič – član, Jože Bergoč - odstopil 2010, Marjeta Pagon – podpredsednik, Jože Kenič – blagajnik, Ivanka Franseus – predsednik, Jozef Ficko – tajnik

Članarina in prodaja jedi in pijač, nam prinese letno cca 24 000 kron, ostalo prispevajo, če je društvo aktivno; ABF Slov. zveza, občina Malmö in Republika Slovenija. Če društvo miruje pa je tako; člani plačujejo članarino tako kot doslej, le ta pa se porabi za najem lokala za občasna srečanja, morda štiri ali pet krat letno, odvisno koliko denarja se zbere.

Občni zbor je Upravnemu odboru naložil, da pred koncem leta 2013 skliče sestanek z mlajšimi, t.i. pripadniki druge generacije in jih povpraša, če so pripravljeni prevzeti vodstvene položaje in nadaljevati delo. Če bodo s tem soglašali, bo Planika delovala tudi v bodoče, čeprav morda ne čisto v takšni obliki kot smo vajeni. Nov, mlajši upravni odbor bo imel nemara drugačne zamisli in drugačne prijeme. Za vse večje spremembe pa se mora povprašati članstvo, vedno pa jih potrditi mora tudi občni zbor. Tako je tudi prav, to je varovalka, da se prepreči samovolja kakšnega posameznika, ali manjše skupine.

Planika – pomlad, 2013 – naši člani

Stanislav Koren, 80 let, rojen 09. 11. 1932, Dolnja Bistrica, tik ob Muri v Prekmurju. Imel je dva brata in pet sester, on je bil najmlajši. Kot po nekem čudežu

ni bilo treba nobenemu od otrok iti za pastirja h kakemu bogatemu kmetu, kar je bila takrat ne le navada, marveč tudi nujnost, da so preživeli. Oče je bil mizar in tesar, doma je imel mizarško delavnico. Kljub bornemu zaslužku je nekako preživljal številno družino. Zanimive so njegove izkušnje iz osnovne šole. V prvem in drugem razredu je potekal pouk v domačem, slovenskem jeziku, kar pa se je leta 1941 čez noč spremenilo. Sočasno z Nemci so takrat v Jugoslavijo vdrla tudi Madžari, ki so zasedli Prekmurje, katero je 20 let poprej, ob koncu prve svetovne vojne, pripadlo takratni Kraljevini Jugoslaviji. Po nemškem vzoru, so takoj po zasedbi odpustili vse slovenske učitelje in jih nadomestili z madžarskimi. Še preden so se prav privadili na nove

razmere se je leta 1945 končala 2. svetovna vojna in Prekmurje je ponovno dobilo novo oblast, tokrat Titovo Jugoslavijo. Zadnje leto šolanja so ponovno prešli na slovenski jezik. Stanislav je dopolnil 15 let in postal vajenec v očetovi delavnici, kjer se je tudi izučil in delal do leta 1952, ko je bil vpoklican v takratno JLA, jugoslovansko armado. Po dveh letih se je vrnil ter ponovno mizaril in tesaril kjerkoli so ga rabili. Kakšno leto kasneje je spoznal brhko mladenko Olgo. Poročila sta se leta 1956, dve leti kasneje je Olga povila prvega od štirih sinov. Stanovala sta doma pri starših. Stanislav je uvidel da se v doglednem času ne bo mogel osamosvojiti, zato se je leta 1961 odločil za pobeg čez mejo, kar je bilo v tistih časih tvegano početje. Imel je srečo, uspelo mu je.

Pristal je v kraju Mörrum v pokrajini Blekinge, kjer se je prekvilificiral in postal brusilec v tovarni nerjaveče posode. Leta 1962 je prišla na Švedsko tudi Olga. Iz Mörruma sta se 1964 preselila v Malmö, kjer se je Stanislav ponovno prešolal tokrat za keramičarja. Skupaj z Olgo, ki je medtem rodila še tri sinove, sta si zgradila nov dom in zaživela pravo družinsko življenje. Stanislav se je upokojil 1992, že leto poprej pa je Olga zbolela ter kljub skrbni negi in zdravniški pomoči leta 1993 tudi preminila. Ob pomoči sinov, ki so se medtem osamosvojili, je nekako prebolel izgubo in se privadil na vdovsko življenje.

Preselil se je v manjšo, prijetno vrstno hišo na obrobju mesta. V garaži ima poleg avtomobila tudi opremljeno mizarško delavnico, kjer tu in tam še kaj postori. Še vedno je zdrav in čil, le sluh mu malo nagaja. Za hišo ima tudi lepo negovan vrt. Je zelo prijeten sogovornik, med pogovorom sem ga med drugim vprašal, če je kdaj obžaloval, da je zapustil Slovenijo. Z odgovorom je okleval, ni se mogel odločiti, nazadnje pa rekel: domovina je samo ena. To nam pove vse.

JoF

POMLAD. Izteka se prva polovica meseca marca, pred nami so velikonočni prazniki. Pomlad trka na vrata, z vetrovi in brstenjem, s cvetovi in zelenjem. Narava se ne meni za tegobe ljudi, pa tudi naše veselje je ne pritegne. Ljudje se moramo prilagajati naravi in ne obratno. Vzlic grenkim izgubam čez leto ali veselim dogodkom, ki jih k sreči tudi ne manjka, gre življenje naprej. Pomlad se vrača iz leta v leto. Slovenci na Švedskem živimo v državi, ki leži na periferiji Evrope. S tem pa smo tudi odmaknjeni od mnogih dogajanj doma in po svetu, počutimo se dokaj varne, četudi v švedski sredini. Ali pa morda ravno zato, ker smo na Švedskem. Kriza in nemiri so nas pustili ob strani, ošvrknili so nas le z repom. Mediji pa nam poročajo o dogodkih po svetu. Zanimajo nas predvsem tisti, ki se odvijajo v naši prvotni domovini Sloveniji. Vedno niso razveseljivi, vzlic temu, da je Slovenija samostojna, se nad njo trenutno zgrinjajo težki oblaki. Polarizacija političnih strank deluje kot uničujoča sila, ki tepe Slovence po hrbtu. Nikakor se ne morejo zediniti ne v tem ne v onem. Za svoje spodrsaljaje pa iščejo krivce pri nasprotnikih. Manjka samokritične zavesti in odkritega dialoga. Tudi pri navadnih državljanih Slovincih doma manjka politične osveščenosti nasploh, zato jih t.i. profesionalni politiki, ki so na oblasti še iz totalitarnih časov, ženejo žejne čez vodo. Sejejo pogubne razdore, da lažje vladajo. Pa čeprav gre v državi vse navzdol, le da komu drugemu ne bi uspelo. "Naj mi crkne krava, samo da bosta sosedu dve!"

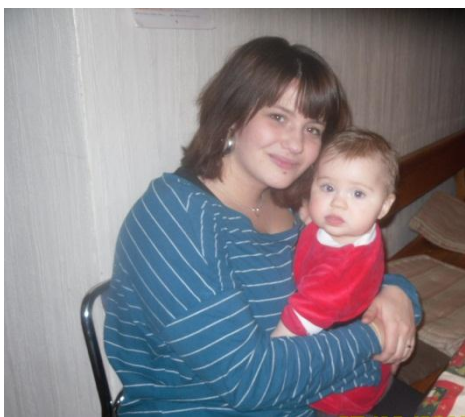
Slovenski izseljenci nismo poklicani, da dajemo sodbe, vendar je včasih težko molčati. Navsezadnje pa je dialog tisti, ki pripelje do rešitev, zakaj bi tudi mi ne mogli doprinesiti svojega deleža k nujnim rešitvam, če z njimi razpolagamo?! Naših pogledov in predlogov bi doma ne smeli jemati osebno ampak globalno, v dobro Slovenije. Menim, da vidimo Slovenijo bolje kot tisti, ki živijo doma, četudi nismo povsem odvisni od dogajanj. Skozi življenske izkušnje smo tudi pridobili nekoliko širše obzorje, saj lahko primerjamo dva politična svetova in si tako ustvarimo mnenja. Slovenci doma pa so preveč pasivni, ne vidijo gozda zaradi vseh dreves, ki jih obkrožajo; Švedi bi rekli: »Man ser inte skogen för alla träd». V teh dneh močno vre in se poraja novo ozračje na politični sceni doma. Koga vse bo vrtinec potegnili v globino in koga bo izpljunil na površje? To bomo najbrž kmalu videli in zaznali. Slovenija in Slovenci, vse lepo voščimo!

Mama Angela Budja in nekateri njenih potomcev v otroškem parku, Helsingborg, dec. 2012

Tako smo praznovali BOŽIČNE
PRAZNIKE 2012

God Jul och Gott Nytt År
önskar Ann, Simon, Sofia och August

30/12/2012 16:52

14/01/2013 21

Pozdrave iz daljave...

11/02/2013 13

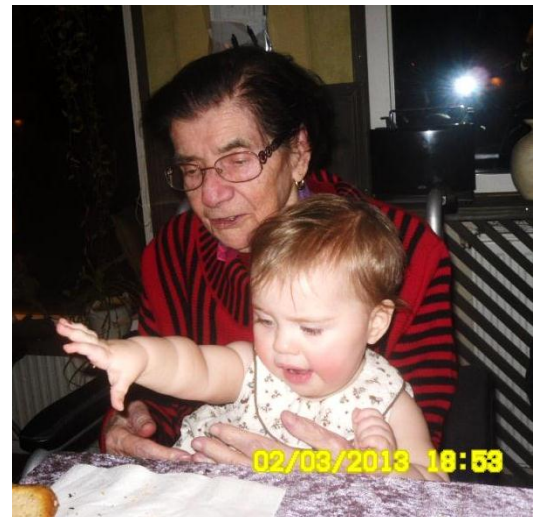

*In že smo prestopili v leto 2013. Februarske počitnice.
Našim bralcem želimo VESELO VELIKO NOČ!*

ab

Helgdagar, födelsedagar och vanliga träffar – Prazniki, rojstni dnevi in navadna ali družinska srečanja

*Čestitke vsem, ki praznujejo to ali ono...!
Grattis alla som snart fyller år! Čestitke vsem, ki praznujejo rojstne dneve!*

Tomi Guček s staršema in ljubko sopotnico na maturantskem plesu. Naj ti bo pot v tvoj poklic srečna!

*Januarska služba božja v Landskroni
Pred katoliško cerkvijo v Landskroni,
Marec, 2013; foto Marjan Čuček*

1993-2013

Letos mineva 20 let od kar je med Slovence na Švedskem prišel službovat sedanji slovenski dušni pastir, gospod Zvone Podvinski. Po 16. letih delovanja g. Jožeta Drolca, ga je zamenjal naš sedanji »vagabond«. Slovenci na Švedskem vas zelo cenimo in potrebujemo, zato upamo, da boste ostali še dolgo med nami. Pristrčna hvala za ves vaš trud, za vse tisočere prevožene kilometre, ko greste na pot, da bi nam nudili

vse potrebno za duhovno življenje. Krsti, poroke, pogrebi in predvsem svete maše v materinem jeziku so neprecenljiva milost, ki nam jo nudite, gospod Zvone.

Pred nami je mesec april, ko praznujete svoj rojstni dan, g. Zvone, kakor tudi Elias, Ilko in naša mama Angela Budja. Mislim, da je med vama štiri desetletja starostne razlike, pa kaj bi to... Obema kličemo: **Na mnoga zdrava leta, Bog vas živi!**

Tekst: Gusti Budja; fotografije so posneli in prispevali razni avtorji

Slovenskaskulturföreningen France Prešeren

Pozdravljeni!

Kot ste že bili obveščeni v lanskem letu, naše kulturno društvo praznuje v letošnjem letu svojo 40. obletnico obstoja in delovanja. Istočasno imamo tudi čast, da organiziramo Slovenski festival, pod pokroviteljstvom Slovenske zveze. Priprave in delo potekajo na veliko, zato bi vas poprosil, da mi čim prej javite vaše prispevke v kulturnem programu, da lahko naredimo program. Čas nastopa bo v soboto 27. Aprila. Podrobnejše informacije dobite kasneje v vabilih. Zaželjena bi bila tudi prijava, da vemo koliko vas približno pride.

Poprosil bi vas tudi, če imate mogoče tudi kakšne prispevke v obliki daril in predmetov za loterijo.

Za čimprejšni odgovor se vam najlepše zahvaljujem.

Lep pozdrav in uspešno leto!

Ladislav Lomšek
Predsednik
Slovenskega kulturnega društva France Prešeren

Izšla je 42. številka SLOVENSKEGA GLASILA, kjer zaman iščemo prispevek Cirila Stoparja. V nobeni številki doslej namreč ni manjkal prispevek Cirila Stoparja, zato ne bo napak, če se s pogrebno slovesnostjo na tem mestu poslovimo od iniciatorja, rojaka in prijatelja, ki ga bomo Slovenci na Švedskem zelo pogrešali. **Obvestilo:**

Zvonko je posnel nekaj lepih spominskih fotografij s pogrebne obreda, če kdo želi, da mu jih pošlje po e-pošti, naj to sporoči na naslov uredništva GLASILA. *Urednica AB*

Pri pogrebem obredu po pokojnem Cirilu Stoparju, Kallinge, 6. 3. 2013.

Tekst: Zvone Podvinski Foto: Zvonko Bencek, Zvone Podvinski

Zgodaj zjutraj so se mnogi naši rojaki podali na pot po zraku in predvsem po zemlji. Skoraj 100 se jih je tisti lepi sončni dan zbralo v torek 6. marca ob 13.00 v Bredåkra kyrka ob letališču Ronneby, blizu Kallinge. Mnogi so prispeli že veliko prej, da bi se od Cirila poslovili in krsto pokropili ter zanj v tišini srca zmoli li, kot to delajo verni ljudje. Prav tako so ljudje prinesli s sabo vence in cvetje, s katerim so okrasili oltarni prostor, tako da je bila krsta s pokojnim Cirilom vsa obdana s cvetjem. A najlepše cvetje so bili rojaki sami, ki so cerkev napolnili skoraj do zadnjega kotička.

Viktor Semprimožnik se z nekaj besedami poslavlja od Cirila, v ozadju pevski zbor Planika

Ob 13. uri je zvon žalostno zazvonil in naznanil začetek pogrebne sv. maše, pri kateri so ljudje lepo sodelovali. Duhovnik Zvone je pripravil 120 programov, s celotnim tekstom s pesmimi, sv. mašo z Božjo Besedo, kakor tudi z vsemi molitvami za pogreb. Tako so ljudje lahko sledili celotnemu dogajanju. Pri sv. maši je ob koncu pogrebne sv. maše in pred začetkom molitve za rajnega Cirila spregovoril tudi g. Bogdan Benko, slovenski veleposlanik iz Kopenhagna, ki ga je spremljala ga. Darja Slokar, 1. sekretarka na veleposlaništvu. Spregovoril je sožalne besede ge. Ljudmile Novakove, ministrice za Slovence v zamejstvu in po svetu. MoPZ Planika iz Malmö je ob slovesu iz cerkve zapel Gozdič je že zelen. Ob koncu pogreba pa so zapeli še Lipa zelenela je. S solzami v očeh so se mnogi rojaki in švedski prijatelji poslovili od dolgoletnega sodelavca in prijatelja. Množica rojakov je tako pokazala hvaležnost Bogu za Cirila in solidarnost s Silvano in njenimi ter z bratom Jožetom in njegovimi ob odhodu moža, očeta in brata.

Po sv. maši pa so bili vsi navzoči povabljeni v dvorano ob cerkvi, kjer so se okrepili za dolgo potovanje v njihove domove. V srcih je nekako praznina ob preranem odhodu Cirila Stoparja, obenem pa so vsi čutili veliko hvaležnost za vse, kar je Ciril storil za dobro slovenstva na Švedskem ter za predstavitev Slovenije v tej severno evropski deželi, ki je mnogim rojakom postala druga domovina. Slovenski dušni pastir na Švedskem je ob kavi imel priložnost prebrati zahvale od vseh, ki so darovali za Cancer fonden. Ob koncu srečanja so se vsi poslovili od Silvane, Jožeta in vseh njunih domačih ter se podali na dolgo pot domov.

Cirila in njegovo zvesto ter zavzeto delo za KD Slovenija iz Olofströma in za Slovensko zvezo na Švedskem bo skoraj nemogoče nadomestiti. A prav njegova velikodušnost in požrtvovalnost za slovenstvo na Švedskem bo potrebno na nek način nadaljevati. To bo najlepša zahvala za vse dobro in plemenito, kar je Ciril storil za vse rojake in tudi Istrane na Švedskem in za vso povezavo tudi z domovino Slovenijo.

Pšenično zrno je bilo položeno v prerani grob. Naj obrodi bogate sadove lepega sožitja in sodelovanja med rojaki na Švedskem. Obenem pa naj bo prerana smrt in Cirilov zgled lepe priprave nanjo vzpodbuda, da bodo tudi ostali rojaki naredili vse, da bodo prejeli sv. zakramente, oziroma sv. popotnico, ki pomeni pripravo na zadnje srečanje z gospodarjem Življenja.

Slovenski duhovnik Zvone čuti veliko hvaležnost do vseh, ki so se z velikim trudom pridružili zadnjemu slovesu od pokojnega brata v Kristusu, Cirila Stoparja. Njegovim domačim izreka iskreno sožalje in spomin v molitvi.

Dragi Ciril, počivaj v miru.

Tekst: Zvone Podvinski, foto Zvonko Bencek in Zvone Podvinski

Cirila Stopara iz mesta Kallinge se bomo spominjali kot zavednega rojaka in kot predsednika slovenskega društva Slovenija Olofström ter predsednika Slovenske zveze na Švedskem, tako nasmejanega in pozitivno mislečega, četudi ga je takrat že zaznamovala bolezen. Vadstena, 2012

Pogovor z Milanom Pintaričem

Marija Kolar, Milan Pintarič s soprogo Zdenko

Milan se je rodil kot tretji otrok 4. maja 1953. Že ob rojstvu je tehtal samo 1 450 gramov in rodil se je mesec prezgodaj. Že od samega začetka je moral biti trmoglav,

da se splača živeti. Ko je bil star 5 let je padel z lestve in si poškodoval hrbtenico, pol leta je ležal v gipsnati vagi. V šoli ni bil odličen učenec, le učiti se je moral več kot ostali. Po končani osemletki je šel za kleparja, rad je delal na terenu in se v soboto vračal domov. Spoznal je pridno dekle, Zdenko, in njuna hčerka Biserka jima je bila v veselje. Rada bi napisala, kako naša svobodna Slovenija skrbi za tako pridne delavce, ki poleti v vročini in pozimi v mrazu popravljajo strehe in vse, kar spada zraven. Delodajalec, privatnik, plačuje za njegovo delo kadar pač ima, včasih po par mesecev nič, z izgovorom, da tudi on ni dobil plačano, kar pa ne drži stalno. Ko je Milan šel v penzijo, se je izkazalo, da je delodajalec plačeval dajatve samo na osnovno plačo 580 evro, tako je sedaj njegova penzija za 40 let garanja 416 evro. Delodajalec je dajal denar na črno in s tem oškodoval državo za dajatve! Nič koliko je še takih in to se še dogaja. Milan pa mora gledati, da je denarja dovolj za ves

mesec. Tudi žena Zdenka je pridna in doprinese s plačo. Hčerka pa je že na svojem, zdaj že tudi vnukeca polepšata Milanu in Zdenki leta.

Dolgo so ljudje molčali in prenašali krajo denarja, korupcijo in vse tiste, ki so polnili žepe in postavljali ljudi na cesto. Sedaj samo govorijo za nova delovna mesta, če še pa starih ne morejo obdržati. Kje je pravna država, kdo je bil že obsojen? Banke so posojale z različnimi procenti posojila, le za delavce je bilo določeno, če je posojilo sploh dobil. Vsi ti ljudje so pokradli državo, delavci pa bodo plačevali dolgove. Upam, da bo vlada katera koli bo, spremenila svoje odnose in vrnila uglednost Slovenije.

Mi, ki živimo zunaj Slovenije, ljubimo našo domovino in ni nam vseeno, kaj se z njo dogaja. Radi pridemo domov, stremeli smo za samostojno in svobodno državo. Kako pa je s tem danes? Ljudje, ki so delali vsa leta trdo in imeli upanja na lepo starost, si gotovo niso zamišljali, da bodo hodili na Rdeči Križ po dobrodnele pakete.

Morda sem malo ostra, spremljam dogajanja v Sloveniji in vidim kaj se dogaja. Slovenski športniki sicer tekmujejo za Slovenijo, ponosni smo nanje in njihove zaslužene medalje, toda to ni dovolj, da bo obstala »Naša domovina« Slovenija še naprej kot neodvisna država.

Marija Kolar

Zgodilo se je na Švedskem

Silva Sajovic je koncem leta 2012 praznovala svoj 60. jubilej. Ob tej priložnosti se

je z njo pogovarjala Marija Kolar in je zapisala nekaj misli o jubilentki Silvi.

Silva je po rasti majhne postave, a je njeno srce veliko in vselej pripravljeno pomagati, kadar je potrebno. Rojena je bila 18. decembra 1952 v Rakovljah, občina Žalec. Osnovno šolo je obiskovala v Jurkloštru. Po končani šoli je varovala otroke. Kasneje se je zaposlila v Juteksu. Ko je dopolnila 22 let je spoznala Tonija, ki pa se je leta 1966 podal v Varberg na Švedsko. Leta 1974 se mu je tam pridružila tudi Silva in po ureditvi dokumentov sta se naslednje leto poročila. Tri leta sta preživela v Boråsu. Leta 1982 sta se odselila v Slovenijo, kjer je Toni vozil taksi, Silva pa je delala v vrtcu. Ko je Toni zbolel na ledvicah in se mu je vid medtem poslabšal, sta se zato odločila za vrnitev nazaj na Švedsko. Med tem časom so se jima rodili trije otroci, Toni, Danica in Damjana. Silva se je zaposlila v tobačni tovarni in tam delala vse do predčasne upokojitve. Ob hudi bolezni stoji Silva možu Toniju vselej ob strani in ga podpira ter vzpodbuja, da ne obupa v nošenju križa. Silva ima sedem vnučkov, ki ji popestrijo vsakdanje življenje. S pridnimi rokami sta si z možem Tonijem v Žalcu zgradila skupni dom, kamor se rada vračata.

Silva je članica Upravnega odbora Slovenskega Doma in je članica göteborgskih babic. Kljub vsem preizkušnjam je vedno nasmejana, prijazna in polna novega upanja. Čestitkam se pridružuje tudi slovenski dušni pastir Zvone, ki se Silvi in Toniju zahvaljuje za vso pomoč v okviru slovenske skupnosti v Göteborgu, kakor tudi v Vadsteni, kamor romajo Slovenci.

Marija Kolar

Pogovor z rojakinjo Marijo Kolar iz Goeteborga

Piše: Matjaž Merljak

Objavljeno 08. 12. 2012,

Marija Kolar
Foto © Matjaž Merljak

"Tudi na Švedskem imamo reforme, jaz moram delati 40 let, do 65-ega leta in razmišljam o podaljšanju ..."

1. novembra 2012 je minilo 45 let odkar v Göteborgu na Švedskem živi Mariborčanka Marija Kolar. Na sever Evrope jo je pripeljala ljubezen ...

Njen sedanji mož je julija 1965 šel na Švedsko, leta 1967 sta se poročila in šla je z njim. Sprva za nekaj let, a kasneje sta prišla otroka in sta ostala.

Vključitev v novo okolje je bila zelo težka. Takrat ni bilo nobenih jezikovnih tečajev, jezika se je naučila s prevajanjem novic iz časopisov. Kot je dejala, so Švedi dobrosrčni, radi pomagajo in tako je dobila prijatelje ter se udomačila. Z možem sta rada hodila na slovenska srečanja. Ta so tudi še danes, po slovenski maši, a udeležba je manjša - ljudje gredo težko od doma.

Marija Kolar je podpredsednica slovenskega društva v Göteborgu Slovenski dom. Naslednje leto bodo praznovali 15 let. Društvo skrbi za ohranjanje jezika in tradicije, zato pripravlja različne dogodke in izlete. Opaža,

da se mladi sprva oddaljijo od društva, nato pa, ko si ustvarijo družine, se vrnejo.

Marija je tudi članica skupine Vesele babice. Ena od njihovih posebnosti je, da gredo v začetku decembra na božične bazarje v Nemčije, ko tri do štiri dni preživijo skupaj, letos - osmič - gredo v Luebeck.

Marijo na Slovenijo, kjer ima še brata, veže slovenska glasba, prav nič pa ni ponosna na slovensko politiko in drugo dogajanje.

Vir: Radio OGNJIŠČE; Prispevek poslala Olga Budja

Dragi "slovenski Švedi (ali švedski Slovenci)", bralci GLASILA!

PRILOGA: LJUBITELJSKI PEVSKI ZBOR ŠTORE je pod vodstvom Radice Kragelj zapel v cerkvi Sv. Maksimilijana v Celju, ki jo uporabljajo verniki Srbske pravoslavne cerkve, kjer je pravoslavni Zagrebško - Ljubljanski nadškof Jovan podaril celjskemu škofu dr. Stanislavu Lipovšku

Pišem vam v imenu ge. Radice in g. Jožeta Kraglja iz Laške vasi pri Štorah, ker sama ne uporabljata elektronske pošte. Takole sta mi naročila naj vam napišem:

Ker neutrudna urednica glasila SLOVENSKA BLADET vztrajno poziva v Švedski živečo slovensko občestvo k dopisovanju, naj bo še meni dovoljeno oglasiti se iz moje in vaše domovine z nekaj stavki. Čeprav zdaj teče petintrideseto leto, kar sem se po

več kot deset let bivanja na Švedskem vrnil v moj celjsko-štorski konec, sem včlanjen v vašo Zvezo in po zaslugi para Budja - Bencek ohranjam in spremljam vaše društveno življenje v prijazni severni deželi. imam hvalabogu še pisemski in telefonski kontakt z Mileno iz Landskrone, Lojzetom Hribarjem iz Stockholma in ne boste verjeli, s Karin Sandberg iz Malmö-ja, hčerko mojega že umrlega sodelavca Sixtena iz Kockumsa. po vseh teh letih mi pisno "ostaja zvesta". Saj res - spomnil sem se Jožeta Ficka tudi iz Malmöja, ki, kakor vidim iz vašega Glasila, še vedno nesebično vztraja v svojih aktivnostih, s katerimi je začel kmalu po tem, ko smo Janez in sestre Budja, pa atek in mamika družine (tudi sam sem malo pomagal) začeli v Landskroni z društvom Triglav. Oh, kje so že tisti časi, toda lepi so bili!

S pomočjo Glasila pa tudi iz drugih virov ste Slovenci, moji dragi rojaki, o vsem obveščeni, kar se dogaja tu spodaj v vaši prvi domovini. Upam vsaj tako. Pred enaindvajsetimi leti, ko smo to domovino izbojevali (tudi sam imam status veterana vojne za Slovenijo) si pač nismo predstavljali takšno stanje, kot ga imamo sedaj. Čeprav sem zdaj že v letih, še vedno verjamem, da bomo iz tega "šmorna" izplavali, saj smo pregovorno priden in delaven narod, vendar tudi preveč prepirljiv. Zdaj smo tudi že instalirali novega predsednika RS Boruta Pahorja, ki ni prepirljiv človek, pač pa lepo vzgojen sin čistilke in zidarja, očeta je izgubil pri osmih letih starosti. Ponosen sem, da sva prijatelja že 15 let.

Švedska dežela je spet za vzor, ne le Sloveniji, temveč vsem evropskim državam. Medtem ko ima EU in tudi mi -2% bruto domači produkt, ima vaša zdajšnja domovina kar 4% rast BDP. Bravo! Toda ni vse v denarju. Še mnogo stvari dela ljudi srečne. Mi v Štorah imamo pevski zbor, ki ga vodi moja draga žena Radica. Kar dobri smo v 25 članskem, mešanem sestavu. Želeli smo zapeti tudi v Stockholmu, Lojze Hribar je krepko pomagal, vendar smo bili "prekratki". Dežela Švedska je lepa, toda tudi draga. Odkar sem "odletel" iz nje, sem vendarle bil z družino že dvakrat gori na obisku. Verjetno sam ne bom šel več, toda žena je zaljubljena v Skane in v Stockholm. Tako namerava s svojima dvema pevkama v juliju obiskati Sverige. V Landskroni sem že zaprosil par Gusti - Zvonko za gostoljubje, ki ga je ta par izkazal že premnogim znanim in neznanim Slovencem.

Vsem bralcem Slovenskega glasila želim obilo zdravja in osebne sreče v letu 2013.
P.S.: Tudi vsi vi rojaki ste dobrodošli pri nama, če vas pot zanese v Celjski konec.

Zoran Sucur: Jože in Radica Kragelj

Uredništvu SLOVENSKEGA GLASILA

Zasledila sem, da vas je na Švedskem zapustil Ciril Stopar. Spoznala sem ga pred leti v Ljubljani na enem od seminarjev. Od takrat sem sledila njegovi zagnanosti in vstrajnosti v skupnosti kot pri delu in izdaji Slovenskega Glasila na Švedskem. Sprejmite tudi moje sožalje ob izgubi sodelavca. Verjamem da bo zelo pogrešan v slovenski skupnosti. Naj počiva v miru.

Anica Markič, Avstralija

Zadnje slovo od Cirila Stoparja iz Kallinge

Slovenski rojaki z vse Švedske, skupaj s Švedi in Istrani iz Kallinge in Olofströma ter s slovenskim veleposlanikom iz Kopenhagena Njegovo Ekscelenco Bogdanom Benkom, so se v sredo 6. marca 2013 s pogrebno sv. mašo in

pogrebom poslovili ob Cirila Stoparja. Bil je dolgoletni predsednik Zveze slovenskih društev na Švedskem, kakor tudi dolgoletni predsednik Kulturnega društva Slovenija iz Olofströma. Prav tako je bil dolgoletni urednik Olofströmskega Slovenskega glasa, ki je povezoval Slovence in Istrane na zelo velikem področju na jugovzhodne

Švedske. Skupaj s svojimi domačimi in rojaki iz Olofströna se je rad udeleževal slovenskega bogoslužja v tem kraju. Poleg družin Maria in Marije Arčon ter družine Janeza Zbašnika, kjer je žena Evi pripravila okrepčilo za slovenskega dušnega pastirja, da je potem mogel na dolgo pot proti Nybro, sta tudi Cirilova žena Silvana in njena mama poskrbeli za večkratno pogostitev po sv. maši v društvenih prostorih.

Vse fotografije: Bencek, Podvinski

Ciril je bil zelo skrben voditelj in upravitelj Zveze slovenskih društev na Švedskem, kar je sprejel iz rok Branka Jenka, ki je bil eden ustanoviteljev Slovenske zveze. Skrbno in zavzeto je opravljal vsa administrativna dela, kar mu je vzelo veliko časa in moči. Prav tako so se nanj često obračale razne skupine, ki jim je uredil, da so lahko prišle na Švedsko nastopat in predstaviti slovensko pesem, glasbo, folkloro in še bi lahko našteval. Naredil je vse potrebno, da se je KD Slovenija iz Olofströma pobratila s KUD Oton Zupančič iz Sore. To pobratenje je rodilo tudi konkretne sadove skupnega sodelovanja. V samem društvu se je skozi mnogo let zgodilo veliko prijetnih in lepih dogodkov, tudi takih, ki so za povezovanje rojakov še kako pomembna. Nepozabna bodo ostala srečanja tudi v Barnakälla. Tam so se rojaki z jugozahodnega dela Švedske zbrali na pozno poletnem pikniku, kjer je bilo slovensko veselo in prijetno druženje je povežalo mnoge rojake drug z drugim.

Poleg vsega tega odgovornega dela v slovenskem društvu, je poskrbel vsaj nekaj časa tudi za pouk materinščine otrok tamkajšnjega društva. Z Ministrstvom za šolstvo in

drugimi uradi je navezal stik za potrebni material, da je lahko uredil prostore v društvu za namen pouka in da so se otroci tam prijetno počutili ob spoznavanju skrivnosti materinega jezika. Prav tako se je, če je le mogel, udeležil vseslovenskega srečanja rojakov z vsega sveta v slovenskem Parlamentu. Zavzel se je za ohranitev slovenske Ambasade v Stockholmu, še prej za ohranitev slovenske oddaje na Švedskem radiu. Poskrbel je za urejevanje arhiva slovenskih društev in SZ na Švedskem. Udeleževal se je seminarjev, ki jih je pripravila slovenska država za Slovence po svetu, da bi potem na terenu delovanje društev potekalo nemoteno in kakor je potrebno za povezavo rojakov zunaj domovine Slovenije. Skrbno je sodeloval z Gustiko Budja, ki je prevzela urejevanje Internega Slovenskega glasila Slovenske zveze, ki izhaja štirikrat na leto in zahteva veliko dela in iznajdljivosti, da je vsaka številka tako lahko nagovorila rojake na Švedskem, ki so člani slovenskih društev.

Lansko leto se je Ciril Stopar, čeprav že zelo bolan, udeležil tudi vseslovenskega romanja ob zlatem jubileju Slovenske katoliške misije na Švedskem. Slovenski misiji in s tem tudi slovenskim dušnim pastirjem se je zahvalil za dolgoletno požrtvovalno delovanje med rojaki na Švedskem. Preko Slovenske zveze pa je poskrbel tudi za finančno podporo tako velikemu projektu za ohranjanje slovenstva in slovenske vernosti. Bogpovrni tam v večnosti!

Rad je imel družino, nanjo je bil izredno ponosen, rad je imel dom. Ne samo Slovenska zveza in njegovo društvo, še posebej ga bodo pogrešali njegovi domači, žena Silvana in hčerki Helena ter Irene, kakor tudi brat Jože z družino. Ciril je bil ljubitelj narave, posebej rož, rad se je sprehajal, zato je imel psa, ki mu je delal družbo. Rad se je peljal s težkim motorjem, kjer je v vožnji nadvse užival. Vsem je rad pomagal, nikomur ni nikdar rekel ne. Bil je vesele narave, rad je pel in vriskal. Rad je fotografiral in pisal, seveda pa mu je pri tem pomagala žena Silvana, ker je sam imel veliko odgovornosti in je bil povsod udeležen. Društveno glasilo, Slovenski glas pa je sam urejeval kar 16 let. Zadnja številka glasila je izšla v mesecu oktobru 2012, potem pa je ponovno zbolel in ni mogel več nadaljevati s tem pomembnim delom za ohranjanje slovenstva v tem delu Švedske, povezovanje članov društva v Blekinge, Kalmar, Skåne-Kristianstad, Kronoberg, Jönköping, Östergötland.

Gospa Silvana, žena pokojnega Cirila je povabila, da namesto cvetja darujete v CANCERFOND. Vseeno pa je bilo cvetja veliko, rojaki so izrazili svoje spoštovanje tudi na ta način. V imenu slovenskih rojakov na Švedskem, ki bodo Cirila še kako pogrešali, v imenu švedskih prijateljev in znancev ter mnogih, ki so se udeležili pogreba pokojnega Cirila, se slovenski duhovnik zahvaljuje za molitve in vse sodelovanje, tudi MoPZ Planika iz Malmö, ki so rajnemu Cirilu zapeli v cerkvi in ob grobu. Hvala tudi za pozornost slovenske države in slovenskemu veleposlaniku v Kopenhagnu NE g. Bogdanu Benku za prisotnost in nagovor pri pogrebnem bogoslužju.

Za Cirila so mnogi molili, nekateri tudi devetdnevnicico na čast Blaženemu škofu A. M. Slomšku in se jim zahvaljujem za velikodušnost. Hvala vsem društvom in predstavnikom Slovenske zveze za njihovo veliko žrtev, saj so nekateri morali

prevaliti po cestah tudi več kot 540 km. Hvala MoPZ Planika za občuteno zapeti pesmi ter 1. sekretarki ge. Darji Slokar na Slovenski Ambasadi v Kopenhagenu.

Slovenski dušni pastir Zvone je Bogu nadvse hvaležen, da je imel to milost, da je mogel podeliti sv. popotnico bratu v veri, Cirilu Stoparju. Ciril, kakršen je bil, je poskrbel tudi za svoj pogreb. Z ženo Silvano sta v tistih težkih trenutkih križa bolezni pogovarjala tudi o smrti in o vsem, kar sledi. Le redki ljudje se tako lepo pripravijo na smrt in tako pomagajo svojcem, da je slovo vsaj nekoliko lažje. Ciril je zadnji čas veliko trpel in je doživel svoj veliki petek. Naj mu dobri Bog nakloni bogato plačilo za vse dobro in plemenito, kar je storil v življenju. Gospod, daj rajnemu Cirilu večni pokoj in večna luč naj mu sveti. Naj počiva v miru. Amen.

vaš Zvone Podvinski

ZADNJI POZDRAV CIRILU STOPARJU

Globoko nas je prizadela vest, da je 19. februarja umrl Ciril Stopar, znanec in prijatelj mnogih Slovencev na Švedskem. Vse prehitro je odšel, a zhrbta bolezen ga je premagala. Cirila se bomo spominjali s toplino v srcu in ga pogrešali. Svojcem izražamo naše globoko sožalje. Ciril, počivaj v miru.

Štefka Berg, Landksrona

Cirilu Stoparju v slovo

V 59. letu starosti, nas je po težki bolezni zapustil predsednik Slovenske zveze na Švedskem Ciril Stopar. Švedsko je prvič obiskal leta 1975, ko je šel na obisk k bratu. Tam pa je spoznal Silvano in se kasneje na Švedsko preselil za stalno.

Stopar je za Slovensko društvo v Olofströmu in Slovensko zvezo na Švedskem delal dobrih petnajst let. Prizadeven kot je bil, je skrbel, da so Slovenci ostali v društvih, to pa je mogoče le, če delaš s predanostjo in ljubeznijo in bogatim letnim programom, kar je Stopar vsekakor počel. Nemalokrat je poklical na SIM in nam z žarom in ljubeznijo do društvenega dela govoril tudi o življenju in delu na Švedskem, na splošno. Da bi bil na tekočem o dogajanju v Sloveniji je spremljal številne medije, le tako si je lahko ustvaril lastno mnenje. Eno izmed zadnjih pobud, ki jih je poslal Stopar v Slovenijo, je bila želja, da na Švedskem ostane Slovensko veleposlaništvo. Žal se njegova želja, ki smo jo podprli tudi na SIM, ni uresničila. Ciril Stopar je bil izredno topel človek, prijazen in prijeten sogovornik. Z ženo Silvano sta veliko naredila za Slovence na Švedskem in Slovensko kulturno društvo Olofström, kjer je bil tudi urednik Slovenskega glasa, za katerega je v večini sam napisal članke. Slovenska zveza na Švedskem, Slovensko kulturno društvo Olofström in Slovenci na sploh, smo izgubili iskrenega in dobrega človeka, velikega Slovenca, na Slovenski izseljenski matici tudi dobrega prijatelja.

Datum: 25.02.2013 Kategorija: Novice, Novice iz društev Slovenska izseljenska matica, Ljubljana
Iskreno sočustvujemo z žalujočo družino. Naj počiva v miru.

V spomin na Cirila Stoparja, predsednika SZ na Švedskem

Cirila sem spoznala že v sredini osemdesetih na Občnih zborih Slovenske zveze (tistikrat smo bili Slovenci še priključeni Jugoslovanskemu savezu). Slovenska društva na Švedskem so bila tistikrat zelo aktivna. Velikokrat so bili razni seminarji za ljubitelje folklore in vodje za pevske zборе. Tudi otroci so imeli možnosti ure slovenskega pouka in počitnic na morju ob slovenski obali. Po devetdesetih letih se je to nekako nadaljevalo. Na žalost ne samo v našem, tudi v ostalih društvih je bilo vse manj otrok prisotnih druge in tretje generacije.

Ciril je veliko dobrega naredil, da so vseslovenska srečanja ostala med nami. Venomer spodbujal, da rabimo več članov, kajti 1000 članov mora biti da nas Švedska priznava in denarno pomaga za obstoje društva. Tudi z matično domovino je dobro sodeloval, da smo dobivali vsaj malo pomoči ob velikih prireditvah in srečanjih. Kot predsedniku je bilo na ramenih veliko breme, da obdrži društva v sodelovanju in srečanjih.

Vem in razumem, da smo s Cirilom zgubili velikega prijatelja, sodelavca in vodjo, ki je bil pripravljen vedno pomagati. Veliko prezgodaj nas je zapustil, a na njegovi zadnji poti je bil dokaz, da smo ga spoštovali. Zbralo se nas je veliko rojakov iz vseh krajev širne Švedske, lepo je bilo srečati vse znance in prijatelje, da smo se skupaj poslovili od Cirila. Seveda tudi beseda je dala besedo, njegovo delo“ vsaj delno“ bo treba voditi naprej. Ko bo na prihodnjem občnem zboru izvoljen novi predsednik Slovenske zveze, se bomo potrudili in mu pomagali, da bo uspel nadaljevati Cirilovo delo in voditi organizacijo naprej.

Družini Cirila Stoparja izrekam še enkrat iskreno sožalje ob prerani izgubi moža in očeta, življenje pa gre naprej in upam, da bodo ostali še bolj povezani med seboj kakor tudi z ožjimi sorodniki in prijatelji.

Rojaki iz slovenskega društva Slovenija, Olofström, romajo v Vadsteno, 2012

Pa še nekaj besed bi dodala vsem našim rojakom širom Švedske,

imamo slovenskega duhovnika, g. Zvoneta „vagabunda“, kateri Vas obišče nedeljo za nedeljo, kilometri in kilometri na cestah iz kraja v kraj v dežju, snegu, ali soncu in ko pride v vaš kraj, potrudite se zbrati v čim večjem številu in obiskati slovensko mašo v materinem jeziku ter poklepetati s prijatelji in znanci. Bojim se, če bomo še to možnost izgubili, bomo Slovenci zelo, zelo porazgubljeni. To se vse večkrat sprašujemo, zakaj se ljudje vse bolj zapirajo in ne pridejo več med ljudi. Potrudite se in pridite med nas.

Za Slovenski Dom Marija Perovič

Pismo iz Lenarta v Slovenskih Goricah

Prisrčna hvala za Slovensko GLASILO! Pri nas je danes malo snežilo. Perovičeva Marija in Zenon pa sta že zdavnaj spet nazaj v LINDOMAH! Pošiljam nekaj slikic, kot dokaz, da sta bila v Lenartu pri nas doma. Novo leto smo pričakali skupaj. Marija je bila tudi na računalniku, pa cvrli smo, "olupe". Priporočam se za naslednjo številko GLASILA, da bom imela spet nekaj zanimivega za brati in se spominjati na čase, ko sem živela na Švedskem. Večkrat se tudi nasmejem kakšnim posrečenim člankom.

Marija Perovič na računalniku; Cvrli smo olupe; Za mizo v dobri družbi – Ernest, Zenon in Marija, Anica pripravila prigrizek in drži fotoaparata...

Iz programov Radia OGNJIŠČE, 3. marec 2013

Minuli teden je v svetu najbolj odmevala novica o odstopu papeža Benedikta XVI. Tudi v Sloveniji smo se zahvalili za njegov pontifikat. V stolni cerkvi sv. Nikolaja je bila v četrtek, 28. februarja zahvalna maša, ki jo je daroval apostolski nuncij Juliusz Janusz, ob njem pa so bili zbrani tudi slovenski škofje. Benedikt XVI. je v osemletnem pontifikatu je z ustanovitvijo novih škofij v Celju, Novem Mestu in Murski Soboti ter dvigom mariborske škofije v nadškofijo z metropolitanskim sedežem preuredil cerkveno pokrajino v Sloveniji, imenoval vrsto škofov in kardinala ter razglasil tri blažene. Ljubljanski nadškof Anton Stres je ob koncu papeževanja Benedikta XVI. papeške službe navezal na pomen ohranjanja krščanske identitete, za kar je po njegovih besedah danes potreben pogum. Menil je, da je odhajajoči papež svojo nalogo opravil "edinstveno".

IZJAVA „Nihče se nima pravice spotikati ob to, da katoličani želimo in hočemo ostati katoličani. Če je konzervativno ostati to, kar si, in se ne obračati po vetru trenutnih prevladujočih ideologij, potem moramo biti konservativni. Apostol Pavel nas v berilu svari, »naj ne bomo več nedoletni otoci, omahljivi, da nas ne bo vsak veter nauka zanašal, kadar ljudje varajo in zvijačno zavajajo v zmoto, marveč bomo v ljubezni v vsem rastle k njemu, ki je glava, Kristus«. Resnice in vrednote, ki jih izpovedujemo, so nadčasovne in trajne. Jezus Cerkev ni ustanovil za 10 in tudi ne za 100 let, ampak za to, da bo trajala do konca sveta, da bo ves čas ista, da bo ob vseh kulturnih spremembah ohranjala iste temeljne vrednote in isto temeljno sporočilo. Nadčasovnost je v resnici odlika in znamenje vsake trajne resnice in vrednote, ki zasluži to ime. Resnica o Božji ljubezni, ki jo je Jezus izpričal z vsemi svojimi besedami, dejanji in s celotnim življenjem do smrti na križu in z vstajenjem, je trajna resnica in k njej smo zavezani do konca sveta. Vsak naslednik svetega Petra ima nalogo, da zagotavlja zvestobo tej Resnici. Papež Benedikt XVI. je to nalogo izpolnil edinstveno, z vso intelektualno močjo, gorečnostjo in pogumom.“

Papežu se je zahvalil tudi premier Janez Janša, ki opravlja tekoče posle. V sporočilu je zapisal, da je bil Benedikt XVI. v svoji osebni skromnosti in človeški prijaznosti spoštovan voditelj, poleg tega pa tudi upoštevan sogovornik ne le v verskih, temveč tudi v širših družbenih in političnih krogih.

Slovenci na švedskem ob koncu starega in na začetku novega leta

Življenje in poslanstvo švedskega vagabunda je bilo ob koncu leta 2012 zelo pestro. December je mesec, ko otroci praznujejo Sv. Miklavža. Potem je to mesec, ko se je potrebno še posebej posvetiti bolnim, ostarelim in onemoglim, osamljenim rojakom. Poleg tega je potrebno biti ljudem na razpolago za sv. spoved, kot pripravo na božično skrivnost. Polnočnica, za Štefanovo poleg bogoslužja tudi blagoslov vode in

soli ter obenem tudi blagoslov vina Sv. Janezu na čast. Vsa srečanja po sv. maši, kako prijetno je človeku za vso skrb in ljubezen, s katero se žrtvujejo posamezni rojaki v tej ali oni slovenski skupnosti. Praznovanje samostojnosti in enotnosti ter zaključek najdaljšega meseca še s sv. mašo čisto na vzhodu Švedske. Za staro leto pa pot nazaj proti Göteborgu in vmes še podelitev bolniškega maziljenja enemu izmed preizkušenih rojakov. Vse to in še več se je zgodilo v zadnjem mesecu v letu 2012.

In kaj naj si človek, ko po zares dolgem mesecu decembru, z vsemi obveznostmi, ob vsem nevremenu, ko je četrto nedeljo skoraj 340 km vozil v snežnem viharju, na starega leta dan pa skoraj 350 km v samem dežju, drugega zaželi, kot da so zadnje urice starega leta popolnoma v miru in da se čimprej poda v posteljo k zasluženemu počitku. Pa še Bogu hvala in Materi Božji ter angelom varuhom za vso spremstvo »nebeške policije« na vseh nevarnih poteh na terenu petih Slovenij. Zares, Gospod je velik in milostljiv ter usmiljen.

Jubilanti na Švedskem: Vedno več je naših rojakov, ki se jim številke obrnejo na ničlo, naj bo to 70 ali 80. Tako sta v zadnjem delu leta 2012 praznovali okrogli jubilej Milena Stroligo iz Jönköpinga ter Valerija Curk iz Vellinge blizu Malmö.

Milena Stroligo je ena izmed treh sester Žnidaršič, ki so pred mnogimi desetletji prispele na Švedsko, kjer so si ustvarile svoj dom in družino. Milena je bila poročena z Ivanom Stroligo, ki se je pred nekaj leti od nje za vselej poslovil. Koliko ljubezen je Ivan okusil, posebej v času bolezni, ve samo Milena in vsi, ki so ji pomagali pri postrežbi bolnika na domu. Tudi Milenca in Robert, oba otroka sta mami stala ob strani v času, ko je tudi ona potrebovala pomoč v nošnji lastnega križa. Mileno poznajo rojaki iz Jönköpinga kot zvesto obiskovalko sv. maše, tudi v narodnem jeziku, kot dobro pevko in kot prijazno, postrežljivo. Kolikor more, vselej rada

pomaga v župniji, kakor tudi v slovenski misiji, tudi v Vadsteni. Svoje gostoljubje izkazuje, skupaj s sestro Karolino, tudi slovenskemu dušnemu pastirju. Poznana je po skrbno obdelanem vrtu, kjer med drugim goji tudi razno lepo cvetje.

Valerija Curk iz Vellinge je ena izmed rojakinj, ki jo je slovenski duhovnik Zvone srečal že na začetku svoje poti na Švedskem. Zanimivo je, da je prvo nedeljo v mesecu septembru, ko je bilo v Malmö slovo od g. Jožeta Drolca in ko je bil sprejem tudi novega slovenskega dušnega pastirja Zvoneta, da je Valerija med sv. mašo veselo prepevala. Toda takoj po sv. maši se je zgodila nesreča, namreč možganska kap. Tako Valerija ves čas spremlja duhovnika Zvoneta s svojo boleznijo in z vdanim prenašanjem lastnega križa. Lučko sveta je zagledala 12. novembra 1932 v Idriji, ki jo nosi v srcu vse življenje. Od tam je v mesecu juniju 1959, skupaj z dvema kufroma in štirimi otroki prišla na Švedsko, kjer je

njen mož Jože že bil dve leti zaposlen kot avtomehanic. Valerija se je doma preživljala s klekljanjem, kasneje pa je bila zaposlena v mizarski delavnici. Tako ji ni bilo težko prijeti za vsakršno delo kasneje na Švedskem, saj je bila zadnja leta čistilka in kuharica v otroškem vrtcu vse do kapi leta 1993.

Da bi bila čaša trpljenja še večja, je v letih 1995 in 1996 v 11. mesecih izgubila sina Freancija in moža Jožeta. V sorazmerno kratkem času pa se je za vselej poslovila od vnuka Mikaela leta 2001, od hčere Marije 2003 in od vnuka Tonija leta 2004.

Preveč je bilo, je potarnala korajžna Valerija. Kaj vse mora v življenju človek pretrpet, čeprav, kot se Valerija rada pošali, da je vse skup ena figa. Ampak, Valerija kljub neznanskim bolečinam vztraja in daruje trpljenje za svoje, za duhovne poklice, za svetost in zvestobo v duhovnih poklicih, za vse, ki ji strežejo in ji pomagajo križ nositi, posebej tudi za sina Silvija, ki je tudi sam v veliki preizkušnji.

Dragi slavljenki, Milena in Valerija, hvala vama za zvesto hojo za Kristusom, četudi je ta zaznamovana s križem, naj bo vama in vsem v odrešenje. Bog vaju živi na mnoga, blaga leta ter da bi zmogli prinesiti vajina križa na vrh kalvarije in po njem vstopiti v srečo in slavo nebeškega kraljestva. Hvala za vso ljubezen in pozornost tudi do švedskega vagabunda.

V zadnjem času je okrogli jubilej praznoval Stanislav Koren, Korenov ata iz mesta Malmö, ki po svojih močeh rad pomaga slovenskemu duhovniku v tamkajšnji župniji. Letos bo 20 let, kar ga je zapustila žena in se preselila v večnost. Ata Slavko si prizadeva kljub osim križem ostati zvest Kristusovi Cerkvi, kakor tudi slovenstvu

in slovenskim srečanjem okrog oltarja. Pri sv. maši rad pomaga s pobiranjem kolekte, kakor tudi skrbno zveni ob najsvetejšem delu sv. maše, da bi se rojaki zavedali pomembnosti trenutka, ko Kristus prihaja med njih v Sv. Evharistiji.

Slavljenka Silva Litrop s svojimi domačimi

Silva Litrop, ena izmed članic Misijskega pastoralnega sveta je praznovala 30+, kajti ljudje pravijo, da se žensk ne sprašuje po letih. Ja, štirje križi so že na njenih ramenih in jih korajžno nosi. Dom, služba, cerkev, misijske lepe obveznosti ter še marsikaj drugega se dogaja skozi njeno življenje. Vse obveznosti skuša opravljati z veseljem in ljubeznijo, posebej ko se v bolnici posveča tudi bolnikom. Skupaj z možem Romanom sta dejavna ne samo v slovenski misiji in v cerkvi, ampak tudi v slovenskem društvu Slovenski Dom. Praznovanje okroglega jubileja je bilo v krogu domačih, kamor je povabila tudi slovenskega duhovnika. Tudi slovenska pesem z zdravico za zdravje se je čula ob jubilejnem praznovanju, saj Zupančičeva družina rada lepo poje.

Slavljenca Silvo in Stanko

Stanko Ridl iz Stenungsunda je prej nekaj meseci srečal abrahama. Tudi on je praznoval svoj osebni praznik med svojimi domačimi in prijatelji. Ob njem je vselej v oporo in pomoč njegova žena Lena, ki ju krasita otroka Josefin in Danijel. Stanko tudi rad pomaga v misiji in posebej, če ima priložnost tudi v Vadsteni. Tako kot danes že pokojna mama Štefka, je tudi Stanko dobrega in plemenitega srca, ki nosi v sebi tudi plemenitost koroške duše in tisto preprosto slovensko vernost, ki

človeka plemeniti, ki človeka dela dobrega.

V Göteborgu pa je na začetku leta 2013 slavil abrahama Felix Jablanovec, ki so mu njegovi pripravili prijetno presenečenje. Celo sorodniki iz Slovenije so prišli praznovat Felixov jubilej in so ga tako prijetno presenetili ter počastili za njegov osebni praznik. Sestra Erika je s pomočjo njenih poskrbela za vse potrebno, da je bilo praznovanje zares slovesno in prijetno.

Dragi slavljenici: ata Slavko, Silva, Stanko in Felix, Bog vas živi na mnoga leta in naj vam po priprošnji Matere Božje nakloni zdravja na duši in na telesu. Ostanite mu zvesti vse življenje, da vas bo nekoč čuječe povabil v svoje Kraljestvo. Prav tako iskreno voščilo vsem ostalim rojakom, ki so v Göteborgu in drugod praznovali jubileje, tudi obletnico poroke, celo zlate.

Somaševanje v župnijski cerkvi v Göteborgu

Slovenska skupnost se je predstavila švedski župniji Kristusa Kralja v Göteborgu: tretjo nedeljo v mesecu decembru sta slovenski sv. maši v Jönköpingu in v Göteborgu, ena dopoldne in druga popoldne. Tokrat pa je bilo drugače. Zaradi obveznosti slovenskega dušnega pastirja v Göteborgu, kjer je v švedskem jeziku vodil glavno sv. mašo ob 11. uri, je seveda zaradi tega v prvi župniji odpadla sv. maša v slovenskem jeziku. Župnija Kristusa Kralja praznuje 150 letnico svojega obstoja in delovanja, kakor tudi 75 letnico tukajšnje župnijske cerkve. Tako so bili vsi narodni dušni pastirji povabljeni, da se vsak mesec v jubilejnem letu predstavi ena misija, oziroma narodna skupnost. Sv. maša je bila v švedskem jeziku, so pa zazveneale tri adventne pesmi tudi v slovenskem jeziku. Za slovensko skupnost je to bila velika čast, saj v tem letu obhaja svoj zlati jubilej, ko je bila leta 1962 ustanovljena Slovenska katoliška misija na Švedskem. Duhovnik Jože Flis je prišel tega leta iz Pariza in je bil pionir med slovenskimi izseljenci na Švedskem. Tukajšnjim rojakom je posvetil svojih 10 let življenja. Podobno potem pet let tudi p. Janez Sodja in kasneje 16 let Jože Drolc. Sploh na začetku ni bilo lahko, z ozirom na ekonomsko in

ostalo situacijo, saj je bila v tistem času katoliška Cerkev precej zapostavljena. Danes je hvalabogu zelo drugače, čutiti je precej bolj ekumensko razpoloženje.

Misijski pastoralni svet in Slovenski Dom sta poskrbela za pogostitev po sv. maši. Posebej po glavni sv. maši se je zbralo veliko ljudi v župnijski dvorani, kjer so ljudje lahko okusili slovenske dobrote: kranjske klobase, krompirjevo solato ali kislo zelje. Predvsem pa so si ljudje zapomnili slovensko gostoljubnost po slovenski orehovi potici in drugih sladkih mojstrovinah. Slovenski duhovnik pa je poskrbel za predvajanje fotografij iz Slovenije ob spremljavi slovenske narodne muzike.

Silva Sajovic je praznovala

Dragi rojaki, hvala vam in ste v ponos in v zgled ostalim rojakom. Hvala za vso pomoč in sodelovanje, predvsem pa za lepo predstavitev Slovenije in slovenske skupnosti v Göteborgu na Švedskem.

MIKLAVŽ PRI OTROCIH V GÖTEBORGU

*Svetega Miklavža
v Göteborgu so
spremljali tudi
angeli...*

Mala Alicija in Erik sta bila vesela miklavževih darov; Tudi za Filipo Lomšek je Miklavž imel darilo; Mali Dominik v naročju svoje tete čaka Miklavža...

Čeprav v zelo okrnjenem številu, pa vendar sv. Miklavž obiskal in obdaril otroke tudi na zahodni obali Švedske. Zaradi velikega prometa v teh dneh je imel malo zamude, ampak prišel je z velikim veseljem in obdaril pridne otroke, da bi bili še bolj v ponos in veselje svojim staršem in starim staršem. Pa še kar veliko spremstvo angelov je imel in to celo vse iz družine Zupančič. Mami Katarini in atu Jožetu, Sigrid in vsem ostalim hvala za lepo miklavževanje in prijateljevanje.

Vse bralkam in bralcem doma in po

Bernarda in Marko Fink: "Glasba ni kot športna tekma, ko moraš biti za enega ali drugega"

Nagrajenca Prešernovega sklada za zgoščenko Slovenija!

10. februar 2013

Ljubljana - MMC RTV SLO

Mezzosopranistka Bernarda Fink in basbaritonist Marko Fink sta letošnjo nagrado Prešernovega sklada prejela za zgoščenko s slovenskimi samospevi Slovenija! in odmevni cikel koncertov po Sloveniji, z osrednjim koncertom 8. februarja lani v ljubljanski Operi. Kot je v

utemeljitvi zapisal dirigent **Stojan Kuret**, je njuna pevška izvedba vrhunska, tehnično dovršena, v sporočilnosti iskrena in doživeta, prežeta z globoko muzikalno izpovednostjo in posluhom za slovensko besedo.

Nastop v Operi, glasbenem srcu Ljubljane Pred dobrim letom dni sta se brat in sestra Fink pripravljala na koncert samospevov v ljubljanski Operi, kjer je bil repertoar enak kot na nagrajeni plošči. *"To je zame nepozaben spomin. Za naju je velik privilegij, da sva smela v ljubljanski Operi, ki je zame glasbeno srce Ljubljane, peti samo slovenske samospeve. Operi je za čestitati za takšno iniciativo, da smo lahko prodrli s to idejo,"* se spominja Bernarda Fink, ki deluje tako na opernem kot na koncertnem področju in spada med najuspešnejše vokalne interprete slovenskega rodu. Z bratom, prav tako pevcem, Markom sta se rodila v Buenos Airesu slovenskim staršem.

"Izpostavil bi dejstvo, da je bil prvi pobudnik društvo iz Škofje Loke, ki je prosilo, ali bi lahko izvajali samospev s plošče, ki je nastala nekaj prej. Za datume nastopov smo se usklajevali še z Mariborom in Novo Gorico. Nastala je cela serija koncertov v šestih dneh," je povedal Marko Fink, ki je bil sprva član različnih vokalnih skupin v Argentini, solistično pevsko kariero pa je začel leta 1985. Izobraževal se je pri številnih evropskih pevskih pedagogih, leta 1988 pa je na podlagi pevskih uspehov prejel štipendijo in odšel na izpopolnjevanje v London. Leta 1990 je debitiral na opernem odru v Salzburgu in odtlej nastopal po vsej Evropi.

Kot otroka obkrožena s slovensko pesmijo v Argentini Na Večeru slovenskih samospevov je ob bratu in sestri Fink nastopil pianist **Anthony Spiri**. *"Anthonyja Spirija poznam še iz Salzburga, ko sem tam štiri leta živel. Še bolj pa ga pozna Bernarda, saj z njim veliko nastopa in snema. Ravnokar je izšla njuna sijajna plošča Canciones Españolas,"* je povedal Marko Fink, njegova sestra pa je dodala: *"Anthony se zelo spozna na slovenski repertoar. Že pred nama je delal z gospo Marjano Lipovšek, tudi z nama je delal nešteto projektov. V juniju pripravljamo serijo recitalov z Markom. Počasi Anthony že razume nekaj besed v slovenščini, seveda je treba delati, a on je izredno odprt in fleksibilen, zelo ga zanima taka glasba, zato je z njim lahko in lepo delati."*

Prve priprave na ploščo so se začele dve leti pred snemanjem z izborom samospevov, ki ni bil lahek. Pri izboru sta želela biti Finkova reprezentativna in pokazati celoten potencial slovenskega glasbenega in pesniškega ustvarjanja. Na plošči, ki je izšla pri založbi Harmonia Mundi, je predstavljenih 11 skladateljev, začeni z **Benjaminom Ipavcem**. Z izborom skladb sta želela predstaviti celoten čustveni nabor, od bolj žalostnih trenutkov do otroških pesmi. *"Ob veselju, ki ga imam ob prejemu nagrade, hvaležno mislim na starše, ki so nam položili v srce ljubezen do Slovenije in slovenske pesmi. Obenem mislim tudi na sorodnike, s katerimi smo peli - tete, strice in ostale ljudi, ki so nas kot otroke obkrožali s slovensko pesmijo. Razlog je bil seveda tudi domotožje, ki so ga čutili, ker so bili tako daleč od svoje Slovenije. Zato je pesem za naju z Markom ena srčna zadeva, ne glasovna, glas je pač samo inštrument. Zato te nagrade ne prejemam osebno, ampak jo posvečam vsem Slovencem, ki so v Argentini."*

Prepletanje dveh svetov Leta 2007 je prav tako pri založbi Harmonia Mundi izšla plošča **Canciones Argentinas**, ki je bila nominirana za grammyja. Sta ta in letos nagrajena plošča ponazoritev njunega odnosa do dveh domovin, je Finkova vprašala novinarka Radia Slovenija Vesna Istenič. *"Nedvomno sva nekako otroka dveh domovin. Rojen si kot Slovenec na periferiji Buenos Airesa, hodiš v argentinske šole, istočasno pa v soboto hodiš v slovensko šolo, sodeluješ pri skupnosti, hodiš k maši. Istočasno pa se tam igraš z otroki drugih narodnosti - pri nas je bilo veliko Italijanov, Špancev ... Ta svetova se prepletata,"* je povedal Marko Fink. Dodal je še, da se lahko obenem počutiš stoddstotno Argentinec in Slovenec: *"Sploh, ko gre za čustva, ki jih predstavlja in posreduje glasba. To ni kot športna tekma, ko mora biti bolj za enega in drugega. Glasba kot izraz umetnosti je nekaj drugega. Jaz sem absolutno ta dva projekta tako razumel."* Njun najljubši samospev s plošče je **Mesec v izbi** skladatelja **Antona Lajovica**, ker, kot sta še povedala za Radio Slovenija, nekako predstavlja njuno zgodbo in ima prelepo glasbo.

B. Ti., Po oddaji Pogovori s Prešernovimi nagrajenci, Vesna Istenič, ARS

Še ena nagrada za film o Pedru Opeki

Dokumentarec predstavlja delo in osebnost karizmatičnega duhovnika, ki je več kot 23 tisoč brezdomcev skupaj s sodelavci v gibanju Akamasoa pripeljal v novo življenje s šolami, zdravstveno oskrbo, lastnimi domovi in zaposlitvami. Foto: RTV Slovenija
Opazili so ga v Kanadi, 5. marec 2013 Vancouver - MMC RTV SLO

Jože Možina, režiser dokumentarca Pedro Opeka, dober prijatelj, je na mednarodnem filmskem festivalu v Kanadi prejel nagrado za odličnost na področju filmskega ustvarjanja. V utemeljitvi nagrade je strokovna žirija zapisala, da si film zasluži posebno priznanje, ker izstopa po kakovosti in se v izboru več sto filmov s celega sveta uvršča med najboljše. Za nagrado za odličnost na področju filmskega

ustvarjanja se lahko poteguje največ deset filmov v tekmovalni kategoriji; Možini jo bodo izročili 6. aprila v Vancouvru.

Dokumentarec predstavlja delo in osebnost karizmatičnega misijonarja, ki je s sodelavci gibanja Akamasoa pomagal več kot 23.000 brezdomcem. Film postavlja Opeko pri spopadu z revščino in preveliko potrošnjo ter pri varovanju okolja za globalni zgled pri reševanju največjih svetovnih problemov. Film, za katerega je Možina lani prejel nagrado za najboljšega režiserja dokumentarnih filmov na **festivalu ITN v Hollywoodu**, je nominiran tudi za najboljši tuji dokumentarni film na evropskem Filmskem festivalu v St. Tropezu, Možina pa za najboljšega režiserja. Celovečerec je bil prvič predvajan decembra 2011 na Televiziji Slovenija. Pedra Opeko so letos predlagali za **Nobelovo nagrado za mir**. Predlog poleg slovenskega političnega in cerkvenega vrha podpirajo številne javne osebnosti iz Slovenije in tujine.

A.J.

Predsednik SDS Janez Janša leta 2009: Kultura življenja namesto kulture smrti

PONEDELJEK, 04 MAREC 2013

V nedeljo, 3. marca 2013, so minila štiri leta od odkritja grozljivega grobišča v rovu Barbara v Hudi Jami pri Laškem. Že pred tisočletji so stari Grki po vsaki bitki ali vojni dovolili premaganim nasprotnikom, da so pokopali ali sežgali svoje mrtve. Ta pravica je bila sveta. Njihovih grobišč se niso dotikali. Enako navado je imela večina azijskih plemen, ki so jih takrat imenovali barbari. Če se je kak posameznik ali

skupina pregrešila zoper lastne mrtve, so jih izključili iz družbe, iz polisa. V azijskih nomadskih plemenih so takšne posameznike prav tako izobčili, morali so hoditi za glavno kolono vsem v zaničevanje.

Foto: Janez Janša, arhiv Demokracije

Kultura smrti, ki jo je v desetletjih obvladovanja vzgojil komunizem na Slovenskem, je privedla do stanja, v katerem je obnašanje mnogih celo leta 2009 zdrsnilo pod normo barbarskih plemen iz starega veka. Eno glavnih propagandnih orodij kulture smrti skozi vsa zadnja desetletja je pred dnevi ponovno zapisalo, da je odkritje grobišča v Hudi jami le premetavanje kosti kolaborantov in okupatorjev ter poniglavo primerjalo poveljne poboje s tako imenovanimi izbrisanimi.

Vir: Odlomek iz članka objavljenega v Demokraciji

Dan-Olof Stenlunds Stipendiefond

Pozdravljeni! Dan-Olof Stenlund mi je tole poslal, pa me prosi, da še sama pošljem naprej. Če vam je zanimivo, objavite. Lep dan želim. Jerica

Jag hoppas att Du kan översätta detta och skicka in materialet till lämpliga slovenska tidningar, dagstidningar och fackpress. Du vet bäst vart materialet skall sändas.

Allt gott! Hälsar Dan-Olof

2012 års stipendium har tilldelats den slovenska dirigenten Jerica Gregorc Bukovec. Jerica Gregorc Bukovec, som numera är

verksam i sitt hemland Slovenien, har under åren 2003-2004 vistats i Malmö och Köpenhamn för studier hos professor Dan-Olof Stenlund vid Det kgl danske Musikkonservatorium resp. Musikhögskolan i Malmö och därefter under åren 2005-2008 i Stockholm hos professor Anders Eby vid Kungl. Musikhögskolan.

Jerica Gregorc Bukovec var under åren 2007-2011 en högt uppskattad dirigent för KFUM:s Kammarkör, en kör som 1957 grundades av Dan-Olof Stenlund.

Jerica Bukovec arbetar f.n. med kammarkören Ave i Ljubljana. Hon beskriver sin kör som en jättebra kör, fortfarande amatörkör, men med många musiker och stark vilja. Den har fina röster och det är en glädje att arbeta med den.

”Jag vill gärna göra flera projekt per år med Ave, resa med dem men inte tävla. Jag tycker inte längre om att tävla med kör. Jag tycker att det tar kraft av mig. Jag vill njuta av musiken, göra mycket musik och snart få extra kraft att också våga dirigera instrument för att kunna göra musik med kör och orkester.

Jerica Gregorc Bukovec mottog stipendiet vid en festlighet i Malmö i samband med Dan-Olof Stenlunds 75-års firande.

NY BOK PÅ SLOVENSKA

Hej! Har fått nedanstående besked angående boken "Blattejävlar" av Goran Vojnovic. Specialpris för medlemmar i slovenska föreningar: 150 kronor. Besök i Sverige 12/3 i Göteborg, 14/3 i Stockholm och 16/3 i Umeå.

MVH Ann-Sofie Öman, Motala, 070-716 25 40

Lepo junijsko jutro, ko sem se vsa prestrašena prebudila z napol odprtimi očmi vsa osupla od morečih sanj. Kaj je to, sem vprašala sebe in poklicala moža, ki je še mirno užival v topli postelji.

Veš, imela sem grozljive, neprijetne sanje.« Moje sanje so mi velikokrat prinesle resnična doživetja naklonjenosti. Lotil se me je strah.« Kja je bilo tako grozno, me zaskrbljeno vpraša mož. Razburjenost sem čutila v mojem srcu, pred mano je bila slika, ki ni hotela zbledeti. Da, bili smo v cerkvi, ljudje vsi črno oblečeni polni obupa. Kamenje smo zakopavali v zemljo, prevzeti in potrti od strahu. To ne bo dobro, sem povedala soprogu, prepričana nekako v ta sum. Ves dan me je spremljala bojazen pred nečem, česar nisem dojela.

Po radiu, televiziji, medijih smo bili seznanjeni s stvarmi, ki so se dogajale v naši domovini. Slovenija si je želela samostojnosti, vstrajala je v svojo zavest in to tudi dosegla. Deležni smo bili in ponosni na uspeh, obraz nam je žarel od sreče. Dva dni kasneje nam je skoraj zastalo srce, ko smo preko radia slišali, da se je začela vojna v domovini Sloveniji. »To so nočne more, sem zmedena zabredla v hude težave«. Okamenela sva z možem, kot da so se nama tla pod nogami podrla; Saj to ni mogoče, saj smo si bili bratje in sestre. Ni besed ne čustev, ki bi jih lahko zapisala ali dojela v tistih trenutkih.

Zbrala sem pogum in poklicala sestro po telefonu, jo vprašala kaj se dogaja pri nas. Letala letajo in še ni dojela kaj se je dogajalo ta čas.

Kje ste sestre, bratje, starši, prijatelji, znanci, naši ljudje, kaj se nam dogaja? Bili smo kot obsedeni, toliko adrenalina še nisva doživela v svojem življenju. Prizadeta, nestrpna, razočarana in potrta sva hodila cel dan, kot da sva na koncu obupa. Ne vem, kje sva dobila vso moč, da sva vzdržala, saj sva bila takrat z možem v šibkem zdravju zaradi stanja. Kaj storiti, kje smo, kaj sedaj? Telefoni so zvonili, naše društvo France Prešeren se je takoj odločilo, da se udeležimo demonstracij v Stockholmu. Z avtobusom se je veliko naših ljudi ganjenih odpravilo na demonstracijo. Tega srečanja se nisva udeležila.

Vstrajno smo se vsako soboto udeleževali z mnogimi našimi ljudmi v Göteborgu srečanj na demonstracijah. Žal, vseh ljudi, ki sem jih poznala, nisem srečala na tem mestu. Vsakdo pač iz svojih razlogov se ni udeleževal.

Prvič v življenju sva se srečala z ostalimi na demonstracijah, saj je šlo za našo domovino Slovenijo, za naše ljudi, naše potomce, za mir in da nas priznajo še ostali narodi po vsej Evropi kot samostojno državo, ter da se ta nasilja ne pospešijo. Otrokom sva doma povedala, da v slučaju, če se nama kaj naredi, naj vedo, da sva se borila za pravice in resnico za vse ljudi in našo bodočnost.

V teh trenutkih sem tudi spisala pesmi, eno sem celo recitirala na teh srečanjih. Doživljali smo težke čase, vstrajali smo, upajoč, da se naše želje uresničijo. V ospredju je plapolala naša slovenska, zraven pa švedska zastava. Naše želje so nas združile, kar se je poznalo na naših zaskrbljenih, toda ponosnih obrazih. V središču pozornosti, sredi Göteborga smo vztrajali tako dolgo, da smo končno dočakali po nekaj mesecih priznanje naša države. S tem, kar smo gradili, smo pomagali sebi in vsem našim ljudem v naši domovini. Stali smo jim ob strani in jim pomagali, sebi in

vsem našim ljudem v naši domovini. Stali smo jim ob strani in jim pomagali do končne zmage, ki smo si jo vsi tako želeli.

Ohranjamo to zavest in Bog ne daj, da se še kdaj to dogodi, to bi bila katastrofa, propad nas vseh. Tega si nihče ne želi, kajti vsak naj spoštuje in varuje svoj zaklad, ki mu je naklonjen. Srečni smo lahko, da smo to dosegli, kajti nič ne vemo, kaj bi bilo če tega ne bi dosegli....? Vso srečo Slovenija!

VIDA ZOBEC, Jonsered 14.2. 2007

Hrepenenje

**Ko zvonovi so zapeli,
ko so srca razvedreli,
ko luči so se prižgale.
vihar prišel je iz daljave.**

**Slišali smo grom, grmljenje,
strah v očeh in vse trpljenje,
jok, solze in hrepenenje,
da utihnejo sirene.**

**Kaj se je to zdaj zgodilo,
se bo spet to ponovilo,
da vasi so pogorete,
hiše, ceste vse razdrete?**

**Pa poglej le malo v stran,
tam se otrok briše sam,
ko si matere želi,
ona tam na tleh leži.**

**Tu zdaj fantje nam beže,
S puško branit nam gorje,
Ko lahko bi se ljubili,
Bomo se še bolj branili.**

**Pa nikar ne obupajmo,
saj še vedno upamo,
da nekoč bo le prišla,
mir svoboda na naša tla.**

*Vida Zobec
Jonsered 1991*

**Tako po tihem vedno smo želeli,
da svojo lipo Slovenci na
Švedskem bi imeli.
Končno smo jo posadili,
v maju mesecu Mariji v zahvalo še
mnogo let bi hodili.**

**Ko lipa vsako leto bo cvetela,
Nam naša srca na novo bodo
zaživela.**

**Ponosno srečni skupaj bomo peli,
topel dom vsak košček svoj imeli.**

**Vonj njeni nas bo bogatil,
In rane v srcu oblažil.
Sledove solz na obrazu brisal bo,
Plemenito verigo nam v srce
uklenil bo.**

**Ta nas skupaj bo vodila,
v novi rod duhovitost delila.
Zavest bo v nas hranila,
da pozabili nebi svojih korenin,
nas bo učila.**

*Vida Zobec
Jonsered 1993*

Foto: Ob slovenski lipi, 2012
To je v spomin na Vadsteno

NIDINGEN – HALLAND

Föreläsning av Karlo Pesjak

Följ med till Halland och en föränderlig ö "NIDINGEN", som överaskar med sin tragiska sjöfartshistoria i form av många förlisningar!

En bit ut i havsbandet utanför Onsalahalvön, ligger den beryktade ön Nidingen, en av Sveriges farligaste platser att segla förbi. Uppemot 700 fartyg har förlit här. På grund av de långsträckta grunda reven har denna del av Hallandskusten inneburit stora bekymmer för sjöfarare. Redan under den tiden då Nidingen tillhörde Danmark byggde man de första dubbelfyrarna i form av vippfyrar (fyr där man eldade i en korg av järn som var monterad i ändan av en stång som i sin tur var fäst i en klyka här på Nidingen. Sedan byggde man dubbelfyrar som är byggda av sten och är byggnadsminnen nu. För navigeringen av sjöfarten byggde man 1946 en tredje fjärrmanövrerad 23 meter hög fyr, som tog över de andra två fyrarna. Till följd av freden i Brömsebro (1645) tillföll Nidingen Sverige och blev därmed landets första fyrplats. På Nidingen finns Sveriges enda häckningsplats för tretåig mås. För märkning av fåglar finns här den tredje största fågelstationen. Sedan 1980 är ön naturreservat och efter 2006 öppnades Nidinges vandrarhem.

Jag åker till Nidingen i början av juni med PhotoNatura, en bildgrupp för naturfotografer i södra Sverige. Vi åker båt från Gottskär, ön ligger en mil från fastlandet. Vi får uppleva naturen på bästa sätt med bra väder, gott om fåglar, intressanta växter och en mycket annorlunda och spännande miljö som t.ex rev som ändras hela tiden.

Foto: Karlo Pesjak/PhotoNatura, Naturfotograferna/BN

Karlo Pesjak, Åbroddsgränden 29, 281 33 Hässleholm. Tel. 0451- 104 42, mobil 070-579 18 39.
Kostnad: 2.000 + reseersättning. Jag har F-skatt.

UPPLEVELSER I SVENSK NATUR

FÖRELÄSNING AV KARLO PESJAK

“Följ med på en underbar resa i den vackra svenska naturen, från sydligaste Skåne till långt upp i Lappland!”

En tidig morgon överraskas jag av en tranfamilj trumpetande vid Store damm utanför Perstorp. Jag återkommer flera gånger för att dokumentera tranungens uppväxt. Vi djupdyker i skräddarens (insekt) värld eller är det kanske rymdstationen "MIR". Sittandes i gömle kan jag på nära håll fotografera rovfåglar och höra deras olika läten som ormvråk, duvhök, korp, kråka och skata. På Store mosse bekantar jag mej med blommor, insekter och rastande fåglar som t.ex. sångsvan, grågås och tofsvipa. I Skålebökes skogar möter jag "mannen med vildsvinen", de som matas varje kväll och är helt orädda och litrar på sin trogne välgörare sedan 15 år tillbaka! I Västra Torup trakten kan jag se rådjur och fålthare. Vad sägs om att uppleva soluppgången från själva Havängsdösen – precis som Havängsdösens konung gör varje dag. Ales stenar och Prästens badkar. Hallands Väderö med svenskhare, skogsbagge och knobbeälar. I Kyrkhults skogar i Blekinge, får jag ett underbart möte med "mickel räv". Jag åker båt till Nidingen med Sveriges enda koloni av häckande tretåig mås. Öland är känd för sina väderkvarnar och orkidéer. Jag besöker Gotska Sandön – Gotlands enda nationalpark.

Västerberget ger oss underbara dimmor över det hälsingska landskapet. Siljan i Dalarna – är ett måste! Härjedalen med Sonfjället som är Sveriges äldsta nationalpark. Höga Kusten med Skuleberget och Skulekogen med sin fantastiska Slåttdalskreva. Färden går vidare till Flatruet och här har man chans att komma nära reinar. Jämtland med Tännforsen som är ett av de stora vattenfallen. Norrskenet är en upplevelse för sig. Västerbotten med Kultsjön och Trappstegsforsen, Lappland med det samiska heliga berget Akka som lyser förtrollande i kvällsljuset.

Foto: Karlo Pesjak/PhotoNatura, Naturfotograferna/N

Karlo Pesjak, Åbroddsgränden 29, 281 33 Hässleholm. Tel. 0451- 104 42, mobil 070-579 18 39.
Kostnad: 2.000 + reseersättning. Jag har F-skatt.

Sklad Josipa Jurčiča,

nagrajenci: Korez Korenčanova, Tomšič, Štuhec

Teolog Ivan Štuhec je prejel Jurčičevo nagrado.

Ljubljana, 4. 3. 2013

(Foto: Nik Rovani)

Sklad Josipa Jurčiča je na današnji slavnostni prireditvi v Ljubljani podelil nagrade za publicistične in novinarske dosežke, ki jih podeljuje že 20 let. Jurčičeve nagrade za leto 2012 so prejeli novinarka in glasbena publicistka Darja Korez Korenčan, kolumnist Matevž Tomšič in teolog Ivan Štuhec.

Odlomek daljšega članka prispevala Olga Budja

Letošnja Tischlerjeva nagrada Borisu Pahorju

Foto: Jaka Adamič

Celovec - Pisatelj Boris Pahor je prejel letošnjo Tischlerjevo nagrado, najvišje priznanje med Slovenci na avstrijskem Koroškem. "Kot primorski rojak je v vseh svojih nastopih vedno poudarjal skrb za celoten slovenski kulturni prostor in v vse svoje izjave vključeval vedno tudi koroške Slovence," je zapisano v utemeljitvi za nagrado. Pisatelju Borisu Pahorju sta organizaciji podelili "za življenjsko delo ob

pričakovanju njegove 100-letnice" v ponedeljek, 24. januarja, v Tischlerjevi dvorani Slomškovega doma v Celovcu.

Leta 1913 v Trstu rojeni pisatelj je izkusil italijanski fašizem, nemški nacizem in jugoslovanski komunizem in vse tri zavrnil kot velike totalitarizme 20. stoletja. Eden od najbolj prevajanih slovenskih avtorjev velja tudi za kandidata za Nobelovo nagrado. Ob tej priložnosti je Pahorju čestital tudi minister za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Žiga Turk. Zaželel mu je veliko zdravja in nove pisateljske ustvarjalnosti, v čestitki pa je tudi poudaril moralno avtoriteto človeka, ki se je uprl trem diktaturam, ki so ga preganjale samo zaradi njegove zavezanosti slovenstvu, svobodi in demokraciji, so sporočili z ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport. "Te vrednote s svojimi deli prenašate po vsej Evropi, svoje bralce pa seznanjate tudi s trpljenjem primorskih Slovencev, za kar smo vam še posebej hvaležni," je v čestitki še zapisal minister.

Vir / Avtor: STA

Tina Maze osvojila veliki kristalni globus! Foto: EPA

Tina Maze z 10. zmago prevzela še slalomsko vodstvo

Izenačen rekord Hermanna Maierja - 22 stopničk v sezoni Tina Maze je v Ofterschwangu zmagala desetič v sezoni, po tretjem mestu Mikaele Shiffrin pa ima zdaj pred velikim finalom v slalomske seštevku pred Američanko sedem točk prednosti.

Črnjanka je bila po prvi vožnji na drugem mestu, v finalu pa je napadla in drugič v sezoni slavila v slalomu. Vodilna po prvi vožnji Mikaela Shiffrin je padla na tretje mesto, med njiju pa se je uvrstila še presenečenje tekme Wendy Holdener. Švicarka je s tem prvič stopila na oder za zmagovalke na tekmah za svetovni pokal.

Do treh globusov prek treh Američank

Tina Maze ima pred velikim finalom že zagotovljen mali kristalni globus v veleslalomu in velikega v skupnem seštevku svetovnega pokala, v Lenzerheideju pa si lahko zagotovi še vse preostale tri. Zanimivo - prav v vseh disciplinah se bori z Američankami, v superveleslalomu ima 55 točk naskoka pred Julio Mancuso, v slalomu sedem pred Mikaelo Shiffrin, v smuku pa točko zaostaja za Lindsey Vonn.

"Hermann je eden izmed največjih. To, da sem izenačila njegov rekord po številu stopničk v eni sezoni, me je pustilo brez besed. Zmaga je izjemen uspeh zame in na neki način nepričakovana, saj sem zelo utrujena. Ne vem, kako mi uspeva in kje najdem energijo," je dejala Mazejeva. Pred tekmo je za do zdaj vodilno v slalomske seštevku Shiffrinovo zaostajala za 33 točk. Dosegla je drugo slalomske zmago v sezoni in tretjo v karieri. Najboljša je bila še 18. marca 2011 v Lenzerheideju in 27. januarja letos na Zlati lisici v Mariboru

10. marec 2013 Ofterschwang - MMC RTV SLO

Edi Hummels Pagon je objavil/a v Slovenci na Švedskem

Tina Maze, prva ženska v zgodovini, katera je zbrala več kot 2000 točk v eni sezoni, prva v zgodovini, katera je dosegla največ točk v totalnem seštevku...in zdaj ima še možnosti za stopničke zopet (torej se uvrstiti med prvimi tremi v slalomu ..to se pravi da bi izenačila rekorda Hermana Mayerja.. 22 krat končati na stopničkah.. Vi, kateri se ne zastopite na tem področju.. Vam lahko povem da je VRHUNSKI USPEH.. NIKOLI v zgodovini ni nobena ženska tega dosegla.. In te rekorde postavlja naša Slovenka Tina Maze..!!! Kapo dol.. WOW!!!!

Edi Hummels Pagon

10. marec 13:54

Dva mlada hokejista v celoti predana hokeju

Aljaž Chvatal in Luka Žnidaršič sta v celoti predana hokeju. Zaradi igranja hokeja sta se lansko jesen za eno leto preselila v Stockholm. Aljaž Chvatal iz Trzina pri Domžalah je mlad, še ne 18 letni fant. Pa je že izkušen hokejist in pripravljen za težke tekme v ligi J18 v Stockholmskem okraju. Trenira in igra v hokejskem klubu JFK Täby nedaleč od Stockholma.

Hokej igra že od 4 leta. Najprej je bil član v HK Slavija, potem pa je pristopil k HK Olimpija zdajšnja Telemach Olimpija v Ljubljani.

Leta 2011 se je udeležil poletne hokejske šole oziroma hokejskega tabora za mlade talentirane evropske

hokejske igralce v mestecu Limb na Švedskem. Na Švedsko je povabil tudi svojega najboljšega prijatelja Luka Žnidaršiča, doma iz Črnuč pri Ljubljani. On prav tako še ni dopolnil 18 let in je talentiran hokejist. Hokej igra v istem klubu kot Aljaž in je zelo vesten s treningi in v učenju na daljavo.

V poletni šoli ju je spoznal švedski tehnični trener Gustav Wallner JFK Täbyja ter ju je povabil v svoj v klub v prepričanju, da bosta pripomogla klubu uvrstitev v višji rang, oziroma v višjo ligo.

Sedaj pridno trenirata tudi po štirikrat dnevno, torej nabiranje kondicije, tehniko igranja hokeja ledu. Igrata tri zahtevne tekme na teden. Sicer je zelo naporno vendar je za njiju to pot v prihodnost. Ob hokeju pa vestno nadaljujeta gimnazijski študij na daljavo, kajti računalnik je za njiju nadomestni učitelj.

V okolici Ljubljane in Domžal je zelo veliko mladih nadarjenih hokejistov. To je verjetno povod, da sta korak pred drugim (po švedsko "steget före"). Aljaž in Luka, ki že od otroštva z veseljem igrata hokej in sta predana ter vztrajna igralca na ledeni plošči, zato ni nobenega presenečenja, da sta med najboljšimi tudi v Täbyju.

Aljaž in Luka, sta bila učenca gimnazije in dveletne Kanadske hokejske akademije v St:Poeltnu v Avstriji. V tej šoli sta pridobila neprecenljivo veliko znanja o igranju hokeja. Za njuno dobro počutje v Stockholmu, preskrbo in disciplino pa skrbi Aljaževa babica Natalija Chvatal, ki je prišla iz Trzina, da jima je v vsakem trenutku v pomoč. JFK Täby je trenutno na drugem mestu, vsi upajo, da bo klubu uspelo preiti v višjo prestižno ligo, s tem pa tudi močno izboljšati finančni položaj. Konec letošnjega aprila, po zaključku igranja v Stockholmski ligi, ju pa čaka ponovna selitev domov v Slovenijo. Vračata se v matični klub Telemach Olimpija v Ljubljani, kjer ju z zanimanjem pričakujejo, da pokažeta svoje hokejske vrline in bogate izkušnje, ki sta jih pridobila v Švedski.

Besedilo in fotografija Jože Stražar

SLOVENIJA

10. marec 2013 zadnji

poseg: 10. marec 2013 Ljubljana - MMC RTV SLO

Bratuškova nova mandatarka, Veber novi predsednik parlamenta. **Odločujoči teden za novo vlado – kaj bo rekel DL?**

Še pred koncem prihodnjega tedna bo jasno, ali bo mandatarki Alenki Bratušek uspelo sestaviti vlado. Odločitev o vstopu v novo vlado se pričakuje še od DeSUS-a in DL-ja. Predsedniki oziroma vodje strank morebitne nove koalicije so glavne programske usmeritve za zaprtimi vrati že uskladili. Znano je le, da dogovor o sodelovanju, kot so ga poimenovali, obsega 12 prioritet. Med njimi sta, kot je dejala, tudi upravljanje državnega premoženja in sanacija bank. Dogovorili so se, da o vsebini dokumenta javno ne bodo govorili, dokler ne bo pogajanj konec. Med dogovorjenimi prioritetami naj bi bile tudi že znane zaveze o zagonu gospodarstva in infrastrukturnih projektov, konsolidaciji javnih financ, boju proti korupciji, debirokratizaciji ter prizadevanju za krajša sojenja. Zavezali naj bi se še k umiritvi političnih strasti in k spremembam referendumске ureditve, obljublajo pa tudi zniževanje primanjkljaja, pri čemer bi bila zadnja ukrepa dvig DDV-ja in znižanje plač v javnem sektorju za pet odstotkov. Stranke pa naj bi potrdile tudi ratifikacijo pristopne pogodbe Hrvaške k EU-ju.

Komu energetske milijarde? O sodelovanju v novi vladi je prvi odločal SD, ki se je soglasno odločil za vstop v morebitno novo koalicijo. V torek se bodo na to temo sešli še organi DeSUS-a, a tudi pri njihovi odločitvi ni pričakovati nobenih presenečenj. Večje vprašanje je DL, saj je predsednik stranke **Gregor Virant** dejal, da bo dokončna odločitev v rokah članov sveta, zato do srede, ko bo zasedal svet DL-ja, ne bo "ničesar podpisoval". Prav tako naj bi se znotraj stranke oblikovali dve struji – ena okoli Viranta in druga okoli podpredsednika **Janeza Šušteršiča**. Slednji zagovarja nadaljevanje projektov slabe banke in državnega holdinga. Projekta sicer zagovarja tudi Virant, a dopušča možnost kompromisov. Stranke naj bi sicer že bile dogovorjene o razdelitvi ministrskih resorjev. Pet naj bi jih pripadlo PS-ju, po tri naj bi dobila SD in DL, dva pa DeSUS. A neuradno naj bi se zapletlo pri resornem umeščanju področja energetike. Vsak, DL in PS, si namreč želi imeti nadzor nad štiri milijarde evrov vredno slovensko energetske panogo.

Brez DL-ja bi bila nova vlada v težavah Prihodnji teden stranke čaka še uskladitev kandidatov za ministre, saj mora Bratuškova kandidatno listo državnemu zboru predložiti najpozneje do četrтка. V javnosti je sicer o ministrskih kandidatih zaokrožilo že več imen, a kaj podrobnejšega ni znanega. Največ težav naj bi sicer nova koalicija imela z iskanjem finančnega ministra. Pojavlja se tudi vprašanje, ali bi bila mogoča koalicija brez DL-ja. V petek popoldne so se namreč brez Viranta sešli Bratuškova, **Karl Erjavec** in predsednik SD-ja **Igor Lukšič**, vendar po srečanju izjav medijem niso dajali. Teoretično bi novo vlado lahko sestavljali zgolj PS, SD in

DeSUS, vendar bi bilo v tem primeru pod vprašajem nadaljnje delovanje koalicije, denimo pri sprejemanju zakonov v DZ-ju. To pa bi lahko približalo predčasne volitve, ki bi se lahko zgodile že spomladi.

Janez Janša: Slovenija se veseli sodelovanja s Hrvaško tudi v EU-ju

"Sporazum rešuje še zadnje odprto vprašanje med državama, ki je stalo na proti do ratifikacije hrvaške pristopne pogodbe z EU-jem," je dejal Janez Janša po podpisu memoranduma o Ljubljanski banki. Slovenski premier v odhodu in hrvaški premier **Zoran Milanović** sta v gradu Mokrice podpisala sporazum v angleškem jeziku, v okviru katerega bo Hrvaška ustavila sporne sodne postopke proti LB-ju in NLB-ju, Slovenija pa bo ratificirala hrvaško pristopno pogodbo z Evropsko unijo. Državi sta se tudi dogovorili, da bosta vprašanje LB-ja reševali v okviru nasledstva.

"Sami odločamo o svoji usodi" Janša je po podpisu memoranduma dejal, da je bilo to zelo pomembno dejanje. *"Pred več kot 20 leti sem imel kot obrambni minister tukaj sestanek s takratnim hrvaškim obrambnim ministrom. To so bili zelo usodni časi, ko sta Slovenija in Hrvaška načrtovali skupno obrambo. Takrat smo si samo želeli, da bi lahko sami odločali o svoji usodi in sami kot suvereni državi reševali odprta vprašanja. Po 22 letih je to dejstvo, Slovenija in Hrvaška sta si sami izbrili pot v enakopraven položaj v mednarodni skupnosti. Za to smo plačali tudi znatno ceno. Kar danes uživajo državljani v obeh državah - mir, evropsko usodo in perspektivo, je zasluga tega, kar se je dogajalo pred 22 leti,"* je izjavil Janša. Dodal je še, da sporazum rešuje še zadnje odprto vprašanje med državama, ki je stalo na poti pred ratifikacije hrvaške pristopne pogodbe v Evropsko unijo. Zahvalil se je vsem, ki so v zadnjem letu sodelovali pri reševanju tega vprašanja. *"Našli smo takšno rešitev, pri kateri sta obe strani zmagovalca. Slovenija se veseli sodelovanja s prijateljsko Hrvaško tudi znotraj EU-ja,"* je končal Janša in stisnil roko Milanoviću.

ČESTITKE IZ BRUSLJA

Na podpis memoranduma se je odzval tudi predsednik Evropskega sveta Herman Van Rompuy, za katerega se je nekaj časa tudi govorilo, da bi utegnil sam priti na Mokrice.

Premierjema je čestital za odločitev o podpisu memoranduma in dejal, da je *"način reševanja problema LB-ja in meje znamenje zrelosti in zgled za celotno regijo"*. Dodal je, da je podpis *"pomemben trenutek za odnose med Hrvaško in Slovenijo, pa tudi za odnose obeh držav z EU-jem"*.

Kmalu tudi brez meje med državama? Hrvaški premier je bil (še) bolj redkobeseden. Dejal je, da je bilo za dogovor potrebne veliko dobre volje, sodelovanje strokovnjakov, nekaj telefonskih klicev in razumevanja. *"Želim si, da v dveh letih in pol meje med državama ne bo več,"* je dejal in dodal, da *"še zdaj ne razume, v čem je bil problem z Ljubljansko banko. A nisem slovenski politik."*

Rešitev vprašanja v Baslu V podpisanem dokumentu sta državi zapisali, da bosta vprašanje prenesenih deviznih vlog poiskali na podlagi sporazuma o nasledstvu, in sicer priloge C tega sporazuma, ki določa, da naslednice nekdanje Jugoslavije vprašanje jamstva federacije za stare hranilne vloge rešijo na pogajanjih pod okriljem Banke za mednarodne poravnave v Baslu. Slovenija in Hrvaška sta se

zavezali, da bosta čim prej našli celovito rešitev v okviru tega vprašanja, zato bosta dejavno pristopili k nadaljevanju pogajanj pod okriljem BIS-a. Do končne rešitve bo Zagreb zagotovil mirovanje vseh sodnih postopkov, ki potekajo glede prenesenih vlog v imenu vlade na hrvaških sodiščih, kot tudi to, da ne bodo sproženi novi. Slovenska vlada se v memorandumu zavezuje, da bo nemudoma v državnem zboru sprožila postopek za ratifikacijo hrvaške pristopne pogodbe z EU-jem, da bi se ratifikacija izvedla čim prej.

"Predčasne volitve ne morejo biti ovira" Na vprašanje, ali je kakšna možnost, da bo slovenski državni zbor zaradi menjave vlade razpuščen pred ratifikacijo hrvaške pristopne pogodbe, je Janša dejal, da te možnosti ne vidi ne praktično ne teoretično. *"Če bi vseeno prišlo do te situacije, je slovenski parlament tudi glede na pravno tolčamenje iz leta 2011 pooblaščen za delovanje do oblikovanja novega državnega zbora. Postopki za razpis predčasnih volitev so dolgi, poleg tega je slovenska politika na tem vprašanju poenotena. Če bodo postopki ratifikacije tekli, kot je predvideno, sem prepričan, da bo državni zbor do konca meseca zbor odločil o ratifikaciji hrvaške pristopne pogodbe."* Slovenski premier, ki opravlja tekoče posle, je še dejal, da je zagotovilo, da Hrvaška čez dve leti ne bo nadaljevala sodnih postopkov na hrvaških sodiščih, prav ta memorandum. *"To je garancija, da se to ne bo zgodilo. Sam ne vidim nobene bojzani za to,"* Milanović pa mu je pritrdil: *"V politiki ni absolutnih jamstev, obstaja pa jamstvo zrelosti. Hrvaška je pristala na zastoj sodnih postopkov in tega se bomo držali. Pogovore bomo nadaljevali v okviru Sporazuma o nasledstvenih vprašanjih."* Vir: Ljubljana - MMC RTV

13. 3. 2013 Izvoljen novi papež, Frančišek I.

Konklave se je po sporočilu Tiskovnega urada Svetega sedeža začel v torek, 12. marca 2013, z dopoldansko mašo *Pro Eligendo Papa*, popoldne pa so kardinali začeli z volitvami. Prvi dan se je iz Sikstinske kapele pokadil črn dim. Že drugi dan, dne 13. marca 2013, nekaj minut po 19. uri se je iz dimnika pokadil bel dim, ki je naznanil dobro novico: **Imamo novega, 266. poglavarja Rimskokatoliške cerkve. To je z balkona bazilike svetega Petra sporočil francoski kardinal Jean**

Louis Tauran. 115 kardinalov je na konklavu med seboj izbralo Jorgeja Maria Bergoglia iz Argentine, ki bo vodil 1,2-milijardno Katoliško cerkev. Jorge Mario Bergoglio, prvi papež iz Latinske Amerike in prvi neevropski papež, prvi, ki si je nadel ime po Frančišku Asiškemu in prvi jezuit, ki je postal poglavar Rimskokatoliške Cerkve. Nekaj trenutkov po objavi, je Jorge Mario Bergoglio, kot je bil znan do 13. marca 2013, na Twitterju objavil: "Nepopisno srečen, da sem novi papež, Frančišek". Papež prejema čestitke iz vsega sveta, tudi predsednik Vlade RS Janez Janša je čestital papežu Frančišku ob izvolitvi.

Tudi Slovenci na Švedskem se veselimo novega papeža Frančiška I. in se zahvaljujemo prejšnjemu, Benediktu XVI. za njegovo vodstvo!

Vir: Svetovni splet 14. 3. 2013; izbor AB

13. 3. 2013 je koalicijsko pogodbo podpisala nova vlada RS Slovenije pod vodstvom Alenke Bratušek

Vodje strank PS, SD, DL in DeSUS so v državnem zboru podpisali dogovor o sodelovanju v vladi. Bratušek: "Politične krize v Sloveniji je danes konec." Zaradi nestrinjanja s koalicijsko pogodbo, pa je kot podpredsednik stranke DL odstopil nekdanji finančni minister **Janez Šušteršič**. Meni, da je v koalicijski pogodbi premalo razumevanja za projekte s področja finančnega ministrstva. Kljub odstopu z mesta podpredsednika ostaja v stranki. Dosedanji predsednik vlade, Janez Janša, bo opravljal tekoče posle vse do konstitucioniranja nove vlade pod vodstvom Alenke Bratušek. Nova predsednica Vlade Republike Slovenije se zavezuje, da bo v roku enega leta vložila v Državni zbor Republike Slovenije zaupnico.

Vir: Svetovni splet, 2013; Izbor AB

Prelet Arktike s strani slovenskega pilota Lenarčiča z ultralahkim letalom

V aprilu 2013 načrtuje izkušen slovenski pilot, biolog, okoljevarstvenik in fotograf Matevž Lenarčič s podporno ekipo prelet Arktike oz. severnega tečaja z ultralahkim letalom slovenskega podjetja Pipistrel. Prelet področja Arktike je nadaljevanje letalsko-raziskovalnega projekta »GreenLight WorldFlight« (GLWF), v okviru katerega je Lenarčič med januarjem in aprilom 2012 v ultralahkem letalu Pipistrel Virus SW914 letel okoli sveta. Projekt je bil pionirski podvig tako s tehnološkega kot tudi znanstvenega vidika. Letošnji projekt poteka pod imenom »GreenLight WorldFlight - North Pole 2013«.

Prelet področja Arktike se bo začel v Evropi, nadaljeval preko Arktike in Kanade, sledil bo povratak preko Atlantika po t.i. Lindberghovi poti.

Med letom bodo z izpopolnjenimi napravami slovenskega podjetja Aerosol merjene koncentracije črnega ogljika kot enega izmed glavnih povzročiteljev podnebnih sprememb. Projekt bo na tak način demonstriral izjemne možnosti raziskovanja ozračja na okolju prijazen način tudi v najbolj zahtevnih geografsko-klimatskih pogojih. Hkrati bodo zbrani podatki omogočali vpogled v dogajanje v atmosferi, porazdelitev črnega ogljika in vpliv na podnebje na Arktiki.

Informacije o projektu preleta Arktike »North Pole 2013« so dostopne na spletni strani <http://www.worldgreenflight.com/>.

Posredovano: vkh@gov.si

OBCNI ZBOR SLOVENSKE ZVEZE BO 23. marca 2013, PLANIKA, Malmö

NASLOVI - ADRESSER**KK SLOVENIJA**

c/o Rudolf Uršič
Norregata 9, 633 46 Eskilstuna
Preds.: Rudolf Uršič, 016-14 45 49
rudolf.ursic@qlocalnet.net

IVAN CANKAR

N Långgatan 93
330 30 Smålandsstenar
Preds.: Branko Jenko, 0371-303 15
fbjenkomalab@msn.com

SD SIMON GREGORČIČ

Scheelegatan 7
731 32 Köping
Preds.: Alojz Macuh, 0221-185 44
aa.macuh@gmail.com

KD SLOVENIJA

Vallmovägen 10
293 34 Olofström
Preds.: Trenutno brez predsednika

SLOVENSKI DOM

Parkgatan 14
411 38 Göteborg
Jože Zupančič, 031-98 19 37
marianne.ratajc@byggnads.se

SLOVENSKA AMBASADA (sept.2012)

Amaliegade 6, 2. floor
1256 Copenhagen K, Denmark
Telefon: 0045 33 73 01 20, 0045 33 73 01 22
Faks: 0045 33 15 06 07
e-pošta: ykh@gov.si
urad.slovenci@gov.si

SKD FRANCE PREŠEREN

Box 5271
402 25 Göteborg
Lado Lomšek, 031-46 26 87 SKD
lomsek@spray.se

Slovensko društvo PLANIKA

V:a Hindbyvägen 1
214 58 Malmö
Ivanka Franceus, 040-49 43 85
ivankafranseus@hotmail.com

SLOV. DRUŠTVO STHLM

BOX 832, 101 36 Stockholm
Vika Lindblad 08 897496 - 0707800920
vikilindblad@gmail.com

PEVSKO DRUŠTVO ORFEUM c/o Bencek-

Budja, Hantverkarg 50
261 52 Landskrona
A. Budja, 0418-269 26
budja@bredband.net

SLOV./ŠVEDSKO DRUŠTVO

Darko Berginc; Kadettg 30 D
254 55 Helsingborg
Blagajnik: 042-156 188

DRUŠTVO ARENA Brantaforsv 10

372 50 Kallinge
Tel.: 0457-20840/ 103 80

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA

Parkgatan 14
411 38 Göteborg
Zvone Podvinski, 031711 54 21
Zvone.podvinski@rkc.si

Vesele
velikonočne
praznike!

